

~~lit.~~

~~287.~~

1. RMK I. 897. (teljes)

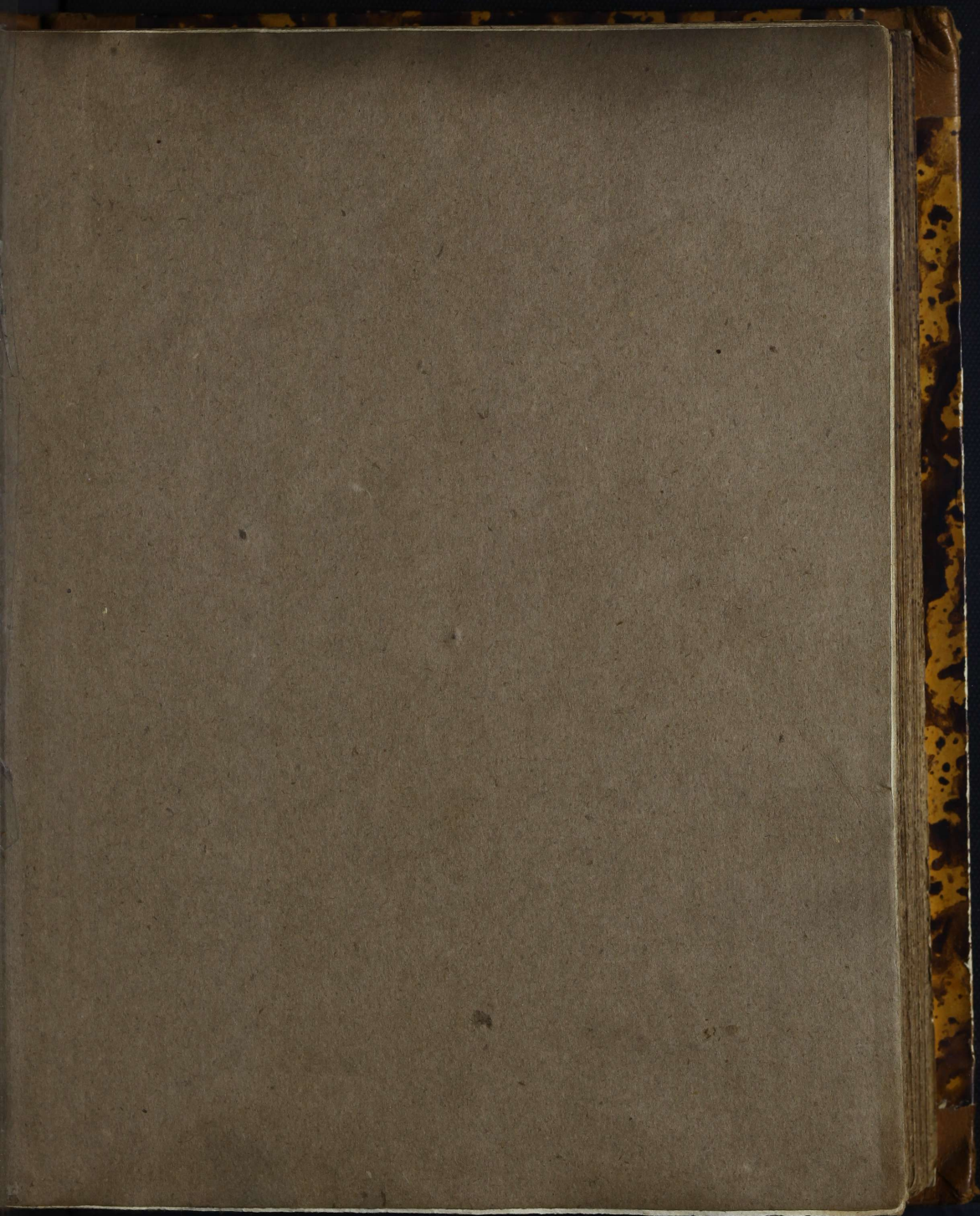
2. RMK I. 896.

(melyben lev. csomók.)

Csomók: $E_{1-2-3-4}$, G_{3-4} , M_{1-2}

lev.

A mű elejét (1. rész) ld. RMK I. 895.
felvetem!

897

896

IN EXEQUIIS DE
FUNCTORUM.

RMR E. 897.

HALOT TEMETES- KORRA VALO E N E K E K.

Azoknak kedvéért, kik ilyen utolsó szükség-
ben szolgálnak, őszve-szedegettettek, és
ki-bocsáttattak.

Hebr. 9. v. 23.

*El-vegez tetet dolog, hog' az emberek egyszer meghal-
lyanak, az után itélet lesz en.*

Nyomtatott VARADON, 1654.

E L Ő L - J A R O B E S Z E D.

A Z Halottaknak el-temettetésekben nem minden nemzetek, mindenkoron, és minden helyen egy szokást követtenek eleitől fogván; Mert némellyek halottokat a' földben takarták fokféle ceremoniával: Némellyek meg-égették, és a' porát valami edényben szedték, és azt tötték-el: Némellyek végezetre Halottokat vízbe vetették; mely szokásokrol bővebben írnak a' Historicusok. Sőt a' kik keresztyén nevet viselnek-is, ebben nem mindenkor egy törvényt tartottanak; hogy a' hiveknek Christus születése előtt való rendtartásokrol ne szollyak. Elein, általán fogva az Apostoloknak intésekből, elhagyván a' fok pogányi szokásokat, igen egyigyű-képpen temetkeztenek. Annakutánna a' Pápisság nevedvén, ebben a' ceremoniák-is nevedtenek, melyeket a' ki olvasni akar, meg-talál Robertus Bellarminusnál Tom. I.

A' mi szegény nemzetünknek nagy része, isten által e' ceremoniákban némellyeket le-tőt, némellyeket még meg-tart, úgy-mint harangozást néhol, alamisna ofztást, (melynek része irélem a' Tor) éneklést, prédikállást, nagy koporfo emeléseket, és t. Mellyek közöl mellyik legyen jo s' mellyik nem, én it nem vizsgálom: mert az emberek semmit nehezebben nem szenvednek, mint ha valami szokot dolgot, ha az-szinte nem jo-is, valaki improbal. Olvashatsz valamit némellyik felől Lamb. Daneusnál Bell. ellen. Azt mondhatom, ha bányák-is némellyek, hogy ha temetés né volna, Mestert és Deákot nehezen tartanának, (mint Prédikátort, ha Keresztelés és Eskütes nem volna) oly balgatagok az emberek. Azért mint-hogy temetéskor mi köztünk énekelnek, a' minémű Enekeket akkorra irtanak tudos emberek, miolta az Ecclesia kezdetet reformáltatni, azokat e' Könyvben szedtem, hogy azok edgyűt lévén, a' Deákság efféle szolgálatban élhessen vélek.

Az Autoroknak neveket el nem titkoltam volna, de kevésnek tudhattam meg, a' kiknek a' versfejekben nincsen, melyeket külön meg-jegyezni nem szükség volt. Iréle hogy egy-is nincsen igé régi benne, mert a' Pápisságban Deákul mondták a' Soltárt. Továbbá, találtam még ezeken kívül többet-is, jöllehet igen keveset; de ennékem elégnek tetzenék ezek. Ofztottam három-részre: Az elsőben vadnak a' ház előtt mondandók: A' másodikban, a' halotki-viteikor: A' harmadikban, a' sir felet. De ez ofztás nem oly köteles, hogy változás nem lehetne benne, mely a' Cántoroknak okosságán áll. Kőlt Debreczenben, Pünköszt havának 12 napján, 1598.

E L S Ó R E SZ.

Melyben vadnak azok, a' mellyeket a' testnek felvétele előtt mondhatni.

A Z Ó R Ó K H A L A L E L L E N.

AZ mi életünknek közepette, haláltól környülvésettünk: kit mi keresünk segedelmül, ki minket vigasztaljon; csak tégedet Uram, ki mi bűneinkért igazán most mi reánk meg-haragudtál: Szent áldot Ur Isten, Szent erős Ur Isten, Szent idvezítő irgalmas Urunk, oh örök Isten, de ne hadgy minket bűneinkért gonoszul el-vesztőnk, de mi halálunknak idején légy minékünk nagy segedelmünk; Irgalmazz nekünk.

M A S.

Esa. 64. Az örök életnek dicsőségéről bizonyos halál után.

Tudgyuk Uram Isten hogy mind meg kell halnunk, de hiszszük hogy az örök életre ismét mind fel-támadunk, mert te vagy életünk, te benned halálunk, te vagy fel-támadásunk.

Soha szem nem látta, fül és nem hallotta, embereknek szive gondolattya, azt meg sem gondolhattya, mely nagy dicsőséget az Ur Isten szerzet az őtet szeretőknak.

El-törli az Isten könyhullatásinkat, és el-távoztattya mi tőlünk mi keferőségünket, mert bánat nem leszzen, fájdalom sem leszzen, csak nagy dicsőség leszzen.

Holot uralkodik az Atya Ur Isten, az ő áldot dicső szent Fiá-va a' mi Urunk Christussal, Szent Lélek Istennel mind egy hatalomban, mind örökkön örökké.

AZ Ur Istennek jó akarattyaól, szent igéjének hallásából, értettem én idvességemről, kiből vig az én lelkem, nem retteg semmit a' pokolbéli őrdőgtől, mint ki meg-fosztatott minden erejétől.

Te ez világot igen szánád, szent haláloddal kit meg-váltál, az halált nekünk hogy meg-rontád, lelkünket meg-nyugotád, és szent Atyádnak kedvében jutatád, széles e' világon mind prædikáltatád.

Az én testemből ki-öltözöm, a' földnek őtet már ajánlom, az ítéletre meg-fel-vészem, kit meg-épít az Isten, az én szemeimmal és őtet meg-látom, ezen állapotban itt a' kiből voltam.

Már közzületek én ki-megyek, magas menyországból fel-megyek, régi atyákkal edgyütt lések, nagy vigaságban élek, és az ítéletre ismét fel-támadok, ezen én testemben ugyan ti veletek.

Vigan-megyek Ur Isten hozzád, mert én hirem néz csak te reád, meg-ne utálljad a' te szolgád, kit igazgat szent Fiad, ki által minékünk ajánlád te magad, és szent országodnac örök birodalmát.

Az én halálom csendes álom, bűneimből szabadulásom, kikért meg-holt az én Christusom, ő maga bizonyságom, léssen az utolsó napon támadásom, és ítélet után örök vigaságom.

Mert el-mulando mind e' világ, kiből életűnc mint a' virág, ki ha meg-sút a' Nap el-hervéd, mindenestül el-szárad, de az igazság öröcké meg-marad, mert csak az Ur Christus örök világosság.

Légyen dicséret az Atyának, véle egyemben szent Fiának, a' Sz. Léleckel mi Ur-úknac, kit az hvecimádnac, és a' mennyei szét Angyaloc szolgálnac, kik a' boldogságra minket hazavárnek várnac.

M A S.

a' holt ember szol állapotjáról.

MEg-szabadultam már én a' testi haláltul, és meg-menekedtem minden nyávalyáimtól, bűntől, az haláltul, e' csalárd világtul, az örök kárhozattul.

Lelkemet ajánlom az hatalmas Istennek, és testemet hagyom
ó an

ő annyánec a' földnek, e' világot pedig az én feleimnec, és a' benne élőknek.

A' testi halálból megyec örök életre, és meg-mondhatatlan örökre dicsőségre, kit kezdettől fogva a' Christus meg-szerzett az ő benne bizoknac.

Nincsen már hatalma én rajtam az ördögnek, e' csalárd világnak, sem a' kegyetlen bűnnec, mert Christus el-rontá ezeknek hatalmát, az ő szent halálával.

Az Atya Istennek vagyoc én szerelmében, az ő szent Fiáért kedvben, kegyelmében, részessé tót engem minden örökében, az örök dicsőségben.

Dicsőség tenéked örök Atya Ur Isten, és tisztesség néked meg-válto Fiu Isten, tellyes szent Háromság, egy bizony Isten-ség az örök dicsőségben.

Bűn bocsánatért.

NE emlekezzél-meg Ur Isten az mi bűneinkről: se atyáinknak vétkéről: ne állj bosszút mi rajtunk szent Fiadnak kedvéért.

Az igaz penitentiának, és istenhez való meg-térésnek tüköre.

UR Isten irgalmaz nékem, a' te irgalmaságod szerint, mosd és töröld-el bűnömöt, melyet én bánok szívem szerint, hogy te ellened vétkeztem, bánom és keferű énnékem, méltán engem meg-ítélhetz, azért te igaz Isten lehetz.

En a' bűnben fogontattam, bűnben anyámtul származtam, te csak szeretz igazságot, és ígérsz irgalmaságot, hints meg engemet ifopal, honal fejből lészek előtted, vig léssen lelkem te béd, tetemim meg-vidulnak tőled.

Ne nézd Uuam bűneimet, töröld-el minden vétkemet, teremts bennem tiszta szívet, és adgy énnékem Sz. Lelket, ne vess el engem előlled, és ne vedd-el tőlem Sz. Lelked, adgy énnékem idvességet, és jora viselő Sz. Lelket.

En miattam sok emberek, a' te utadra térülnek, kik ő bűnöket el-hadgyák, és életüket meg-jobbítyák Szabadíts Urám engemet,

vedd-el rolam ítéletedet, oldgyad-meg az én nyelvemet, hogy magafsztalhasson tégedet.

Aldozatot tennéc néked, ha kedves volna előtted, de csak kívánod én tőlem, hogy legyen töredelmes szívem, tekints Ur Isten lelkemre, és tégy kegyelmessen ő véle, tégy jól a'te Egyházzaddal, ki téged szolgál igasfággal.

AZ HALALROL ES AZ UTAN VALO DICSŐSÉGRŐL.

Nota: Emlékezzúnc mi kereszt:

FEjenként mi erről emlékezzúnc, hogy mi legyen vége életünknek, e' világon meg nem maradhatúnc, menyországban azért igyekezzúnc.

Azt jól tudgyuc bizonynyal meg kell halnunc, e'világból minnyájan ki kel mulnunc, de kétségben mi azért ne esúnc, mert Istenhez menyben fel-viretúnc.

Testünkben és lelkünkben vigyázzúnc, Christus mondgya mi el ne alugyúnc, kisértetben hogy mi ne járullyúnc, mert mikor jó azt mi nem tudhattyuc.

Ezt így mondgya Christus szent Máthénál, hogy véletlen órában ő el-jő, mindenkoron azért készec legyúnc, e'világból vigan el-ki-mullyúnc.

Készítsúnc mi halálra magunkat, vigyázásban és imádkozásban, hozzá vészti Christus mi lelkünket, Sz. Attyánaceleiben viszi.

Bé-ajánlya az ő szent Attyánac, dicsekedic a' mi hű lelkünkkel: azoc ezec kikért én meg-holtam, szent véremmel kiket meg-váltottam.

Lelkúnc nekúnc testünkéből ki-mulic, Ur Istennel öröcké nyugofszic, Christus Jesus kezében tartatic, ítéltre fényessen adatik.

Testünkben mi mindnyájan fel-tamadúnc, Ur Istenben nagy vigan nyugofszúnc, beszédére térdet fejet hajtúnc, és ő néki öröcké udvarlunk.

Szebbec lészúnc minden virágoknál, és drágábbac minden aranyak-

E N E K E K.

aranyaknál, miként a' Nap fénlíc a' miteflúnt, Ur Isten nec színé-
nec előtte.

A' Szenteckel dicsérjúc az Ur Istent, Angyalockal szent Mártý-
romockal, minden nemzetbéli sok szenteckel, dicséretben ó né-
ki ezt mondgyuc.

Szent Ur Isten, szent erős Ur Isten, foghatatlan áldott szent
Ur Isten, dicsértésél a' te szent Fiaddal, Szent Léleckel öröckön
öröcké.

M A S.

Szent Jánosnac 17 részéből.

AZ öröc élet mi légyen, Jesus Urunc nagy szépen meg-tanis,
a' szent János által, irásánac tizenhét részében.

Ez, ugy-mond, az öröc élet, hogy meg-ismérjenec téged
élő öröc Atya Isten, s' kit el-botsátál a' Jesus Christust,

Az öröc élet azért ez, a' nagy Istent és az ő Szent Fiát színről
szinre látni, a' melly látás e' földön kezdetik.

Azoc láttýác pedig Istent, a' kik hisznec az ő Szent Fiában, Ur
Jesus Christusban, mert ez az ő Atya akarattya.

E' végre mondgya a' szent Pál, mostan láttýuc a' mi Istenün-
ket mint külső tükörben, de ackoron színről színre láttýuc.

Mert ember szemmel nem látta, sem hallotta, sem gondolta
soha, minémű nagy jokat Isten szerzett őtet szeretőknec.

Azért az öröc életben, a' miteflúnc halhatatlan lészén, dicsőf-
séges lészén, lelki lészén, és öröcké lészén.

Fénlic mint a' szép fényes Nap, világoskodic mint a' szép csil-
lag, és a' fényes Angyal, a' mi édes Atyánc országában.

Ez reménségben voltanac, az Adámtul fogva mind eddiglen,
minden keresztyénec, mi is azért ugyan ebben legyűnc.

Dicsértésél Atya Isten, szent Fiaddal Ur Jesus Christussal, mind
egy hatalomban, Sz. Léleckel mind öröcké amen.

M A S.

OH te meg-halando emberi nemzetség, e' világon élted mely
igen vesztetség, ha tenéked nem kel Christus egy idvetség.

Mit

Mit űzöd oly igen ez árnyéc világod, mit követed testi szorgalmatosságot, miért nem hagyod-el a' fok csalárdságot?

Csak foglalatoss vagy hiúságos dolgokban, a' fok részegségben és robzodásokban, külömb külömbféle fok gonoszságokban.

Tudod hogy az halál rajtad uralkodik, nem tudod melly orán lelkedet ki-viszik, valamiként éltél tudgyad meg-kerdezic.

Im az Ur Isten nec rajtad nagy ostroma, külső ellenségnek ő nyomorgatása, hirtelen halálnac rettenetes volta.

Dög-halálnak mérge látod rajtad vagyon, mit tudsz benne ha ma lelked el-ki-mullyn, Isten eleiben szám-adásra állyon.

Még sem isméried-meg te állapotodat, nagy vakmerőségre vetetted magadat, mit csudalod tehát Istennek bocszuját.

Jaj a' te életed olyan mint a' virág, nagy hamar meg-hervad, meg-szárad, és meg-asz, illy hasznos ad néked e' veszendő világ.

El-mulik mint árnyék ember a' te napod, mint a' füst a' párah életed ha látod, egy szem-pillantásban hogy ha élsz nem tudod.

Ebrédgyél-fel immár magad vedd észedben, hadd-el bűneidet ély jámbor életben, Isteni félelemben hitben reménységben.

Nagy örömmel készül a' Christus napjára, mikor el-jó hozzád a' te halálodra, vigan várjad őtet szabadulásodra.

Mert minden infégből akkor ki-ment réged, igaz boldogságod meg-adgya tenéked, ha ő benne léssen hited reménység.

Halálod oráján hijad segítségre, lelkedet ajánlyad hatalmas kezében, hidgyed réged viszen örök dicsőségben.

Kérjük azért mi-is mi ldvezi-önket, halálunc oráján el ne hagyjon minket, de adgya minékunc örök életünk.

Dicsértésél Atya mindenható Isten, és a' te szent Fiad veled egyetemben, és Szent Léle Ur Isten mind örökké amen.

A' halálra való emlekeztetés.

Ember emlekezzél a' szomorú halálról, emlekezzél a' halálnac rövid orájáról: Emlekezzél emberi állat ingyen majd meg kell halnod.

Ember el-változik mint a' mezei virág, holval reggel meg-virág-

virágzic, estvére el-hervad: Emlekezzél emberi állat:

Mezitelen jöttél a' te anyád méhéből, földből lettél földé ismét ingyen majd el-változol: Emlekez:

Senki azt nem tudgya holot lészén halála, az oráját az idejét senki meg nem tudhattya: Emlekez:

Azért vigyázzatok mint a' Christus meg-mondta, mert nem tudgyátoc hogy ha reggel avagy este lészén: Emlekez:

A' Christus az élet és ő a' fel-cámadás, a' kik őtet hittel várják meg nem csalatkoznak: Emlekez:

Azért szükség nekünc ezekről emlekeznünc, várjuk vigan halálunkra az Istennek szent Fiát: Emlekez:

M A S.

Az halálnac eredetiről, és abból való ki-menekedésről.

Nota: Emlekezzünc mi ker:

ILlic nekünc erről emlekeznünc, miként jutott halálra mi igyünc, és mint lehet ki-menekedésünc, szabadságünc örök idvőségünc.

A' mint írja Moises könyvében, első ember teremtetett éppen, álhataros és szentséges testben, de meg-csalá ördög kigyó képben.

Tiltott fánac gyümölcsében évéc, az Istennek ellene vétkezéc, a' halálra ott köteleztetéc, mi reánk-is halál ugy származéc.

Három féle halál reánc szálla, egygyic a' bűn lelkünknek halála, másic a' mi testünknek halála, harmad pedig örök halál kinnya.

De mi rajtunk Isten könyörüle, aszszony magvát hogy nekünc igéré, lön a' Christus Istennek szülötte, ki a' kigyót ördögöt meg-törte.

Noha testi halált meg-kostolunc, melly a' bűnért uralkodic rajtunc, de az örök halál nem halálunc, Christus által mert meg-szabadultunc.

Ez reménség használ csak azoknac, kik Christusnac érdemében biznac, hitetlenec halálban maradnac, a' pokolnac tűzére hányatnac.

B

Hid:

Hidgyúnc azért a' Jesus Christusban, kérjúc őtet tartson-meg hitünkben, szent Attyánac vigyen országában, dicsérhesűc ő-róc boldogságban.

M A S O D I K R E S Z.

Mellyeket szoktac mondani halot ki-vitelkor.

Intetűnc életűnc jobbitására.

E Mlekezzűnk mi keresztyén népec, hogy meg-ballyunc testünkben vértűnknek, uj életet visellyűnc életűnknek, ki-mulását várjuc mi lelkűnknek.

A' szent irás vigasztal bennűnket, ne gyötörjűc szűntelen testűnket, ne sirassűc ugy az halottakat, mint pogányoc régen pogányokat.

Hidgyűc Jesust érettűnc hogy meg-holt, fel-támodott ugy mint meg-mondta volt, azon-képpen a' bűnnec ki meg-holt, uj életre Christussal ez fel-költ.

Mint Adámban mindnyájan meg-holtunc, a' Christusban ugyan meg-éledűnc, mert a' Christus első támadásunc, ő után-na mi-is fel támadunc.

Christus le-szál magas menyországbol, szent Attyánac parancsolattyából, mint mennyei jóságoc az égből, dicsértetic Angyaloc szavából.

Kic Christusban hit által el-nyugosznac, legelőszőr azoc fel-támadnac, eleiben vitetnec Urunknac, nagy hirtelen mihelt elragadtatnac.

Az Ur Christus országát, ajánlya, szent Attyánac azt mikoron adgya, ellenségit hogy mind meg-birándgya, és hatalmását el-rontándgya.

Keresztyénec mind fel-serkenyete, meg-lásátoc hogy ne vétekezzetec, szent írásra igen siessetec, hogy ne légyen hit ki-vül életetec.

Ha visel-

Ha viseltűc Adámnac ábrázattyát, Christusnak-is visellyűc ábrázattyát, a' test és vér az Isten országát, nem birhattya semmi vigalságát.

Fel-támadunc mindnyájan ítéletkor, és mi mind el-változtatunc akkor, az Istennél lészűnc mi mindenkor, ez igékre nézűnc mi mindenkor.

Ez igéket a' nagy szent Pál írta, hitetlenec ellen támasztotta, tanuságra mindennec ki-adta, kiből nekűnc örömet támaszta.

Dicsértéséc az Atya Ur Isten, ő Igéje a' Fiu Ur Isten, egyetemben Szent Lélec Ur Isten, Szent Háromság egy bizonyy őróc Isten.

M A S.

Nota: *Ier temesűk-el:*

ADgy idvességes ki-mulást, Ur Isten, és el-nyugovást, testűnc szerént jo meg-halást, mind holtig adgy igaz vallást.

Nincs itt maradando várofunc, de jövendőt kel kívánunc, őróc életet csak várunc, ez reménségben ki-mulunc.

De földön olyan életűnc, miként a' virág kit nézűnc, el-változic a' mi testűnc, koporsóban bé-téterűnc.

Rothadando test enyészic, földé ismét el-változic, lelkűnc Istenben nyugoszic, mig e' világ el-végezic.

Ertelműnc nincs erről nekűnc, mikor végezic életűnc, Christustol azért interűnc, hogy mindenkor készec legyűnc.

Azért tellyes készűlettel, várjuc Christust igaz hittel, hogy ki-mullyunc nagy örömmel, bé-mehesűnc bölcs Szűzeckel.

Senki magát el ne bizza, lelkét Istennec ajánlya, nagy bizodalommal vallya, hogy Christust e' testben lártya.

De nagy dicsőségec lézzen, hiveknec az ítéletben, hogy fel-támadnac e' testben, léznek az őróc életben.

Ezen testel fel-támadunc, ezen kézzel lábbal állunc, Christusnac akkor udvarlunc, régi Szenteket meg-látunc.

Semmi fáradtság testűnkben, de mint a' Nap fényes lézzen,

nehézségűnc ott nem léfzen, de nagy gyorfaságűnc léfzen.

Istennec kegyemes szava, hiveket akkor bé-hija, öröcké valo országra, az Angyali társaságra.

Istennél öröcké léfzűnc, testestűl lelkestűl élűnc, mind örök-ké ott örűlűnc, kit most ki nem jelenthetűnc.

Dicsértelsél Atya Isten, te szent Fiaddal mennyekben, Szent Léleckel egyetemben, öröckön öröcké, Amen.

M A S.

Nota: *Jer temesűk-el:*

Az Istennec jo voltárol, emlekezzűnc mondásárol, rolunc gondviselelésérűl, értsűc mit mond halálunkrol.

Az Esaiás Proféta, mindeneknec irván hadta, hogy Isten őket nyugottya, kic meg-halnac hogy meg-tartya.

Mert ismétlen fel-támasztya, erős hittel bizonyittya, a' holta-kat hogy fel-költi, és országában bé-vífi.

Ezt csac téfi hogy dicsérűc, jo voltárel ne felejtsűc, de főtinkáb magasztallyuc, kic a' fel-támadást várjuc.

Ezeket nyugodalomban, bé-kűldi ágyas házában, és hadgya hogy nagy örűmben, ott nyugodgyanac a' földben.

En hiveim mennyetek-bé, kaputokat zárjátok-bé, egy keves-fétegyetek-bé, hogy haragom ne mennyen-bé.

De csac egy kevés ideig leszteek egy szem-pillantásig, a' mig haragom el-mulic, mind ott nyugodgyatoc addig.

Mert az Urnac nagy haragja, majd meg-indul nagy ereje, és a' földön lakozokra, majd szál keményítéleti.

Kivel az ő ellenségit, el-veszti hitetlenségért, de meg-tartya az ő népét, benne valo bizodalomért.

Többé a' föld az ő vérét, el nem rejti az ő testét, de Isten az ő életét, ismétlen meg-adgya lelkér.

Nagy vigaság e' minékűnc, mikor földben temettetűnc, mert ismétlen edgyűc léfzűnc, Istennél mikoron léfzűnc.

A' mi meg-holt atyánkfia, bizonnnyal Istennec fia, mit siruncba az ő háza, néki csendes nyugodalma.

A' mi

A' mi dolgunc nyomoruság, az ő dolga csac vigafság, kér-
júc hogy öröc igafság, légyen velunc Sz. Háromság.

Adgya nekunc ő Sz. Lelkét, halálunc után országát, láthassuc
nagy boldogságát, öröckön öröcké, Amen.

M A S.

Nota: Emlekezz:

Tudgyuc azt hogy fejenként meg kel hálnunc, milelkünk-
nek testünkbl ki mulni, e' világtol bizonynyal meg-válni,
föld gyomrában tétetvén meg-romlani-

Halál kénnya soldgya mi bűnűnknek, sok képpen kell lakolni
testűnknek, akarattyá ez a' nagy Istennek, mert ellene járanc tör-
vényének.

Oka szerént Isten cselekedic, semmi hamis tőle nem tétetic,
a' mi testűnc igazán rontatic, noha nekűnk méltatlannac tettzie.

Mert Istennek végezet tanácsa, bűnös testnek országát nem ad-
gya, meg kel annac képen tisztulnia, az Istennek színét ugy látnia.

Arra légyen már nagy gondunc nekűnc, idvességet mikép-
pen nyerhetűnc, mert ha hozzája jól nēkészűlűnc, nem jo vég-
gel esik a' mi dolgunc.

Siketségre ne vegyűc ezeket, ha veszni nem akarjuk lelkűn-
ket, értsűc-meg az igaz készűletet, a' mint tanit a' szent irás
minket.

A' készűlet a' poenitentia, minden féle bűnnec el-hagyása, éle-
tűnknek jobba változása, és szívűnknek Christusban bizása.

Le kel vetnűnc a' régi Adámot, el kel hadnunc minden go-
noszságot, kel kővetnűnc az ártatlanságot, igafságot, minden
tisztaságot.

Bővőlködgyűnc jo cselekedettel, szépec legyűnc hittel re-
ménséggel, kegyelséggel egy-más szeretettel, jozansággal mér-
tékletességgel.

Ezt nevezi Urunc vigyázásnac, Sz. Pál penig a' jó vitézség-
nec, kit könyörgéssel nyerhetűnc magunknac, helye vagon it
az imadságnak.

Nem gondolnac fokban ez intéssel, más világra valo készülettel, maga tartoznac ez fizetéssel, még-is vadnac azért kemény szível.

Serkennyünk-fel a' bűnnec álmából, világofullyunk-meg a' vakságból, térjünk-ki az órdóg országából, hogy ne e'lsünk-ki a' menyországban.

Jőj mi hozzánk Christus Sz. Lelkeddel, vigasztaly-meg szent igéretteddel, váltságodnac tellyes érdemével, hogy vallhassunc téged igaz hittel.

Szent Atyáddal téged dicsérhelsűnc, mert csak tőled vagy on idvességűnc, szent országod közöllyed mi velűnc, dicsőiségben hogy veled élhelsűnc.

H A R M A D I K R E S Z.

Mellyben vadnac a' fir felet mondando Enekec.

De Sepultura Christiana.

JEr temelsűk-el a' testet, kiről ne légyen kétségűnk, hogy az ítéletnec napján, fel nem támad nagy igazán.

Föld és a' földből valo ő, földé vízfzontag lejendő, de földből ismét fel-támad, Urnac szavát mikor hallya.

Az ő lelke örökké él, a' más világon Istennél, ki Szent Fiának általa, ötet bűnből meg-váltotta.

Az ő nagy nyavalyásága, jutott immár boldogságra, ha vifelte Christus igáját, az halál néki nem árthat.

Lelke csendességben nyugszic, teste a' földben aluszic, honnan ítélet napjára, fel-támad nagy vigaságra.

Itt volt ő nagy félelemben, de ott lészén csendességben, örökké-valo örömben, és hatalmas fényességben.

Jer hadgyuc itt őt aludni, Christus Jesusban nyugodni, és szorgalmatossan vigyázzunc, mert nekűnk-is meg-kell hálnunc.

Erre Christus adgyon erő, ki vérével minket ki-vött, a' veszedelmes pokolból, és a' véghetetlen kénből.

Eő mi tőlűnc dicsértetséc, örökké magasztaltséc, egyetemben

temben az Atyával, és szent Lélec Ur Istennel.

M A S.

JEr tegyük-el a' testeiket, adgyuk-meg tisztességeket, jelen-
tjük-meg mi hitünket, atyafi szeretetünket.

Földből teremtetec voltac, földé ismétlen változnac, ité-
letre fel-támadnac, mikor hallyác szavát Urnac.

E' világon miglen éltec, sok nyavalyákat szenvedtec, kiből
már ki-menekedtec, nagy nyugodalomra mentec.

A' Christusnac szent halála, lött nékiec váltságokra, és az ő
fel-támadása, lött meg-igazulásokra.

Már sem ördög sem az halál, nem árthat nékiec bizonynal,
meg-váltattac Christus által, mondhattyac azt batorsággal:

O te halál hol fulákod? pokol hol te diadalmod? nints rajtunc
semmi hatalmod, meg-töretet birodalmod.

Csendességben ők nyugosznac, de ez reménségben vadnac,
hogy még ők fel-támasztatnac, menyben meg-koronáztatnac.

Gyarlóc voltac ő testekben, de lélnec nagy dicsőségben,
hogy fel-támadnac örömben, mint Nap ő fényességében.

Minékünk-is legyen hírűnc, e' joban részefec lészűnk, ha Chri-
stus Jესusban hiszűnc, öröc boldogságot vészűnc.

Dicsértecsél Atya Isten, Fiu és Szent Lélec Isten, Szent Három-
ság egy Ur Isten, néked dicsőség mennyekben-

M A S.

EMlekezzél élő ember, néked szola' holt ember, ne csudálkoz-
zál most én rajtam, ki vagy én voltam, tegnapi napon én ele-
ven voltam, most jól látod hogy meg-holtam.

Azt jól látod megkel halnod, e' világban ki kell mulnod, nyava-
lyás léssen a' te dolgod, míg élz addiglan, életed ha meg nem job-
bitod világban, részeten léz boldogságban.

Hadgy békét a' kevélységnek, tégedet igen intlec, tekints ma-
gadat erőtlennec, gyarlóságosnac, e' mái napot ha néked enger-
téc, holnapot meg sem igértéc.

Ne halaszad napról napra, térésedet sokára, mert az halál-
nac

nac ó oráját senki nem tudgya, az embert Isten hirtelen szolittya, nagy hamar meg kell hálnia.

Lám jól tudod mint lón dolga, amaz ifju magában, fel-fuvalkodék ó dolgában, gazdagságában, kinek az Isten lelkét megkíváná, hirtelen mert ó meg-hala.

A' gazdag-is ám mint jára, a' mint szent Lukács írja, temetése mert lón pokolban, oly nagy kénokban, a' szegény Lázár Isten országába, bé-méne nagy boldogságba.

Azért mostan keresztyénec, ti kik e' földön éltec, meg-térni bűnből siessetec, és jól éllyetec, mert igen rövid élete embernek, mit szent Job mond meg-értsétec.

Rövid embernek élete, kit asziszonyi állat szüle, tellyes nyavalyákkal ideje, minden ösvénye, mint mezőbéli virágnac szépsége, így mulic ember élete.

Mintaz árnyéc a' felyhőben, el-fut szél a' fellegben: így te ne bizzál életedben, jó szerencsédben, mert ha ma voltál nagy jó egészségben, holnap lehetfz betegségben.

Azért úgy ély e' világban, kesz légy minden orában, bé szállanod a' koporsóban, vig légy Christusban, hogy mikor lelkedet kéri markában, add néki nagy bátorságban.

Dicsértésél Atya Isten, Fiaddal a' Christussal, és vigasztalo Sz. Léleckel, minden időben, adgy nekünk igaz hitet e' világban, mehefsünk szent országodban.

M A S.

Atyák anyák vigasztaltatnak.

HAdgyátok-el hű keresztyénec, fájdalmát ti sziveteknek, senki ne sírassa halottját, mert vőtte ó nagy boldogságát.

Anyác szűnyyenek-meg sírástól, el-felelkezzenec fiokrol, mert nem halál az ó haláloc, de életben meg-ujjuláloc,

Ecképpen az el-vetet magoc, rothadással nevedkendőc, és szépen fejeket vetendőc, végre jó gyümölcsöt adandóc.

Fogad-bé azért a' holt testet, kebeledben föld vedgyed őtet, takargassad az ó tagait, mint az édes anya magzatit.

Szent

Szent Léleknek edénye volt ez, az Istennek személye volt ez, a' Christus Jesus lakot ebben, volt Isteni félelem ebben.

Föld hiven tarts a' testet benned, mert mikor a' Christus el-jö- vend, meg-kivánnya ottan ezt cöled, így lészé bizonynyal elhídjed.

Noha mostan ő rothadando, és idővel porrá leendő, de fel-tá- mad Isten szavára, és Angyali trombita szóra.

Mostan az Ur Istent dicsérjúc, az ő nevét fel-magasztallyuc, ki három személyben egy Isten, dicsértéséc örökké, amen.

M A S.

Nota: Oh te meg-halando emb:

HAlando emberec kik most jelen vadtoct, ti vég orátokrol ugy gondolkodgyatoc, mert atyátok fia halva jól láttjátoc.

Az halál fizetés történt most ő rajta, ez után kiveszik csak az Iste tudgya, mert ő hatalmában életünk határa.

Retteneteliséget inditson ez néktec, ha vakmerőképpen bün- ben élendetec, kemény szám-adásra jut a' ti igyetec.

De mint fogtok számotadni az Istennek, ha ellene jártok az ő igéjénec, véget nem akartok vetni bűnő-öknek.

Magatokat kérlek el ne hitelsetec, Isten kegyelméről meg em- lekezzetec. hűjában ne legyen arról reménségtec.

A' Christus halála sem használ mindennec, sem érdemeseknek, sem bűnben élőknek, használ csak az igaz hű keresztyéneknek.

Ne bizzatok azért ember érdemében, se ne maradgyatok szám- talan bűnőkben, részesek úgy léstek Isten kegyelmében.

Idveségét minden igazán keressé, Christus érdemében bizo- dalmát vessé, hitit szent étellel jól meg-ékesítse.

Ki végig meg-marad hitben az idvezül, testi halálhoz-is jo ren- delaz készül, Christussal örökké menyországban örül.

Aldot legyen Arya, Fiu, és Szent Lélec, minden állatoktól ő magasztaltséc, dicséret tisztetés ő néki adíséc.

M A S.

Az halállal, fel-támadással, és ítélettel, intettétünk életünk- nek meg-jobbitására.

C

Emlé-

EMLEKEZZÜNC AZ UTOLSO NAPROL, E' VILÁGBOL MI KI-MULÁSUNKROL,
és a' mi testünknek fel-támadásáról.

E' világban ember csak oráig vagy, mintaz árnyéc te csak olyatén vagy, Istennec te csuda drága edénye vagy.

A' Christufnac vérével váltott vagy, azért téged világban ő nem hágy, hald-meg a' Christufnac nagy drága fia vagy.

Nyomoruság e' világban életűnc, félelem és rettegés mi utunc, világnak miglen árnyékában bujdosunc.

A' Christussal mi egygyűtt vigadunc, fel-támadásában ha bizándunc, öröcké ő véle mi ugy dicsekedunc.

Ecképpen ő azokat fel-költi, hatalmával és meg-ékesíti, meny' országban őket örömben bé-viszi.

Ne csudáll yuc testünknek romlását, ebben értyűc Christufnac hatalmát, bizonyítja ezzel ő fel-támadását.

Miképpen a' buza szem meg-rothad, azonképpen mi testűnc meg-roshad, de azért mi testűnc sok gyűmölcsöt hozhat.

Mi testünkben a' lélec ki-mulic, a' Christushoz lelkűnc vitertetic, ítélet napjáig mind ott tartattatic.

Az ítélet napjánac előtte, azon lelket ad a' mi testünkbe, melly testben előtte állunc ítéletre.

Melly nagy gondgya rolunc az Istennec, ha tetzenéc ez az embereknek, meg-rothad mi testűnc ismét ezek lélszenc.

Ezen kéz és lábbal ő előtte, ezen testben udvarlunc nékie, mikor Angyaloktul vitetűnc eleibe.

Két-féle népec akkor fel-támadnac, jóc, gonoszoc, eleiben állnac, a' jóktul gonoszoc ott el-választatnac.

Nagy dicsőségben ott a' hivec lélszenc, véghetetlen örömben vitetnec, gonoszoc Christustul pokolra vettetnec.

Az utolsó nap elözt nem lélsen, dicsőségben el nem ereztetel, miglen e' világnac ő vége nem lélsen.

Abrahámot gondold-meg ha mult-ki, a' Christufnac színét ő meg-látni, kívána Christussal egygyűtt gyönyörködni.

E' világon egy ember sem lélsen, dicsőségben mikoron béviszen, joilehet tégedet oltalmában vélzen.

Fel-

Az én hatalmas kezemmel, abból ki-hozlac nagy örömmel, országomban ti lakoztoc, örökös lesz maradástoc.

Velem léssen örömetec, kit csak én szerzettem tinéctec, változic keferüstec, boldogság léssen tiétec.

Engedd nekűnc mind ezeket, Ur Jესus ki nyerted ezeket, bocsásd-meg mi bűneinket, adgyad vallhassuc ezeket.

Mikor halálunc oráján, el-jő lelkűnknek ki-mulása, igéd támaszja hitűnket, csak te vedd hozzád lelkűnket.

M A S.

Az életnek rövid voltával intetűnc a' lelki vigyázásra.

EMBER emlekezzél utolsó napodrol, a' te halálodnac bizonyos voltárol, a' te életednek kétséges voltárol.

A' Szent írást nézzed mit szol életedről, bizonyysáttészen te állapotodrol, a' mit az írás mond nincsen kétség arról.

Sz. Dávid Proféta életről azt mondgya, olyan mint az árnyéc az embernek napja, mert hamar el-mulic azt minden jól láttya.

Olyan mint az álom embernek élete, és olyan mint a' fű ki reggel virágzic, de estev hogy meg-afz tűzre bocsáttatic.

Szent Job Pátriárcha életről azt mondgya, az embernek napja mint a' béres napja, melly hamar ki-telic és jutalmát várja.

Melly kicsiny a' csep viz olyan a' mi napunc, és melly kicsiny a' mák olyan mi életűnc, mint bölcs írásból ezt meg-tanulhattyc.

Mint a' fűst a' szélől hamar el-öflatic, és mint a' kőd Napnac fényével veretic, a' mi életűnk-is hamar végeztetic.

Mint a' futo követ a' Bölcs meg azt mondgya, olyan mi életűnc mint hajonac nyoma, mint madárnac nyoma, és a' nyilnac nyoma.

Olyan mint a' harmat embernek élete, melly reggela' földnek szinére le-esic, de el-szárad ottan mihezt a' Nap éri.

Mitsoda az élet szent Jakab azt kérdi, olyan mint a' párah melly kevelsé tetzic, de hamar el-mulic és semminec látszic.

Mit ragaszkodol hát a' te életedhez, mert nyilván te ember nem biz-

bizhatol ehhez, sem e földön való e világi jukhoz.

Nincsen néked ember maradando helyed, nincsen maradando városod e földön, a' mi városunkat fejenként keresűc.

Itt hágy ideiglen minket az UrIsten, hogy a' Jésus Christust tanullyuc e földön, dicsérjük az Istent mindenkoron eben.

Vigyázz azért ember a' te életedre, meg ne gyózzón téged őrdög kísértetben, könyörögj Istennek hogy téged segítsen.

Tanullyad naponként Istennek igéjét, hogy a' Jésus Christust meg-ismérjed innét, ennek beszédéhez szabjad életedet.

Bátorságos ember ki Christust ismeri, nem fél az őrdögtől mert Christus segiti, nem fél az haláltul mert Christus életi.

Hadd-el immár ember a' nagy részegséget, a' nagy torkoságot melly rontya szivedet, a' nagy irigységet és a' nagy rótséget.

Devigyázz te inkább az Urnac napjára, mert nem tudod napját és oráját annac, te azért mindenkor kész légy halálodra.

Hogy ha te azt térszed e' szokat meg-hallod: Jövetek-el immár birni az országot, mellyet én tinéktek régen szerzettem volt.

Dicséret Atyának és az ő Fiának, és a' vizsgálto Szent Lélec Istennek, tisztelséget tegyűnc mind fejenként ennec.

M A S.

Mivel hogy a' hiv ember az halál által örömmégyen,
nem kell ki-mulásán keseregni.

Nota Hadgyátok-el hiv:

Isten hivei a' kik vattoc, kik Christuban igazán biztoc, bizony nagy a' ti vigaságot, mert menyégben ti jutalmotoc.

Ez a' ti vizsgáltoztokra, ha ti juttoc tessi halálra, hitte nézetek a' Jésusra, és érdemes áldozattyára.

Semmit az halál nem árt néktec, sem az őrdög nem bír veletec, ha Christuban végig ti hisztec, bűnötökből és ha ki-tértec.

Urunc Jésusban kik meg-halnac, igaz hitben csac el-alusznac reménségben azoc nyugosznac, dicsőiségre mert fel-támadnac.

Siecsűnc tehát mi meg-térni hitetlenségtől el-szakadni, és hűtűnket

tünket Christusban vetni, hozzá erőssen ragaszkodni.

Vessünk-el minden kétkedést, nagy szertelen sirást kesergést, nekáronlyuc mi az Ur Istent, hogy el-vőtte mi emberünket.

Inkább ő néki hálát adgyunc, hogy halálbul meg-szabadulunc, mert az által életre mégyünk, dicsőiségre menendőc vagyunc.

Tartozunc halál fizetéssel, csac hogy legyunc jo készülettel, igaz hittel, lelki örömmel, lészünk Jésus idvezitőnkkel.

A' kép-mutato keresztyénec, örök halált és poklot nyernek, de az hivec meg-menekednec, örök életre be-vitetnec.

Dicséret légyen az Atyának, és Fiunak Jésus Christusnak, mi dicső fel-támadásunknac, mind örökké uralkodónac.

M A S.

Rövid életnec halála után dicsőiségre támadunc.

Nota: Jer temessük-el &c.

MEg-értsetec Keresztyénec, kiknec Christus vezéretec, szent igéje ősvényetec, mert örömet mondoc néktec.

Im láttátoc maradásunc, e' világon nyajafságunc, rövid minékűnc lakásunc, egy-más között vigafságunc.

Csuda hamar mert életűnc, változando a' mi testűnc, de ezen ne keseregjűnc, se az Istent ne ingerlyűc.

Hálát adgyunc sőt ő néki, hogy ő velűnc ezt miveli, lelkűnket hozzája vészti, ez föld tömlőczből ki-vészti.

Mert végső nap földből testűnc, el fel-támad emberségűnc, ne légyen benne kétségűnc, szent Job mondgya ezt minékűnc.

Emellyűk-fel mi szivűnk, várjuc vigan Istenűnk, ajánlyuc néki lelkűnk, hogy ő igazgasson minket.

Lám a' Christus meny-országbol, ítéletkor udvarából, Angyalival dicsőiségből, mint Biro le-jő az égből.

Trombitálnac az Angyaloc, kiknek szavát meg halljátok, meg-romolnac magafságoc, hegyec völgyec és az halmoc.

Urunc ackor nagy felséggel, soc szenteckel, fenyeiséggel, közép aránt seregével, őriz minket kegyelséggel.

Békelséggel így szol nekűnc, kic ő benne it mi hittűnc, jövekek-el Atyám

el Atyám áldotti, drága árron vött juhái.

Adom néktek országomat, véle őszve én magamar, hittétek diadalmamat, vegyétek el coronámat.

Ackor mi mind a' Jészushoz, Angyalockal mi Urunkhoz, gyűjtem, tunc mi a' Szentekhez, mint mennyei feregekhez.

M A S.

SErkeny-fel már ember bűneidből, végy értelmet Isten igéjéből, intettetel a' holt példájából, ki kell mulnod hidgyed e világban.

Keserves itt tenéked életed, és siralmas minden te ősvényed, tanítását írásnak ha vészéd, Ezéchiél mit szollyon meg-értsed.

Igy írja ezt nekünk Ezéchiél, vigasztalván ő minket ezeckel, el-hidgyú az mi tellyes hitünkkel, kit bizonyít Isten beszédével.

Ki-vün engem az Urnac Szent Lelke, lelki látás szerént egy mezőbe, és mutata csontoknak sokságát, kinek ember nem tudhatta számát.

Kérde engem az Istennek Lelke, ha e' csontoc többé élnének e' ezt tudhatta Istennek bölcs títka, fel-támadni Istennek hatalma.

Parancsola hogy én prophétálnék, és nékiec prädikálni kezdéc, Ur szavára nékiecigy szolléc, tanuságból nékiecigy mondéc.

Száraz csontoc Uratoc beszédét, halljátok-meg az Isten inté-fét, drága szavát szép vigasztalását, felőletem meg-irt decretomát.

Az Ur titeket lélecekkel, testtel, innal, fel-öltöztet bőrrel, kézzel, lábbal, szemmel, füllel, minden ékességgel, ajándékoz meg-ujjult szépséggel.

Ezt mikoron a' csontoknak mondám, nagy zörgését a' csontoknak hallám, az Ur szava bé-teléc én látám, egy nagy fereg lábba állá ottan.

Mertizenként csontoc mind egymáshoz, innal, bőrel ők csináltatának, az Ur előt talpokra állának, lelkekben is ők meg-ujjulának.

Elő ember szomorúságot, vigasztaljad ezzel bánatodat, győzd-meg hittel sok nyavalyáidat, kimulásra készítsed magadat.

Ne irélyed lehetetlen voltát, te testednek az ő ujulását, földgyom-

gyomrából ő fel-támadását, csak hidd az Ur igazságos szavát.

Istent bidgyed olly mindenhatónac, ki parancsol földnec, menynec, viznec, az halálnac, pokolnac, őrdőgnec, kic Istennek mindenkor engednec.

Ha az halál bűnünkért meg-rutit, igaz Isten kedvéből fel-épit, ki éretteismét fel-ékesit, országába fáért bé-szolit.

Ott meg-nyugot minket fáratságtul, lelki testi nagy kin-vallásoktul, fenlic orozánc Isten látásatul, részt ad nekünk nagy boldogságabul.

Atya Isten ezért tiszteltetésél, Jésus Christus ezért dicsértetésél, oh Sz. Lélec fel-magasztaltságával, Sz. Háromság örökkéáldásával,

M A S.

Nota: *Emlekezzünk:*

Keresztyének kic Christusban biztoc, binneretec kell hogy bűnért meg-haltoc, jövendőreismét fel-támadtoc, Isten Fia szavát hogy halljátoc.

Ez világnac el kell végeztetni, a' Christusnac ismét el kell jöni, élőket és holtakat itélni, mindenektől számozakar venni.

Jövelele léfzen dicsőségben, Szent angyaloc véle egyetemben, ő Királyi felséges székiben, igaz léfzen ítélet rételben.

Nagy kegyelmes léfzen a' hivekhez, kik halgatnac ő szent beszédéhez, rettenetes a' hitetlenekhez kik biztanac hamis érdemekhez.

Szép beszéddel meg-álgyda a' hiveket, menyországban részesíteni őket, meg-átkozza a' hitetleneket, örök tűzre vetteti mind őket.

Légyen azért félelem bennetec, a' Christusban légyen nagy hitetec, atyafi szeretőc legyetec, ítéletre hittel készűlyetec.

Közel vagyon ítéletnec napja, bizonytalan halálnac orája, senki annac idejét nem tudgya, azért minden ő magát meg-ózza.

Int fejenként Christus hogy vigyázzunc, az Istenhez gyakran fohászkodgyunc, készűletlen hogy ne találatsűnc, de nagy bizvást mi elő-álhassunc.

Senki szívét a' fajtalansággal, meg ne nehezitse tobzodással, részeg-

részséggel nag' fok zabállással, s' életnek siorgalmas gondgával.

De foglailyuk magunkat jozanságban, mértékletességben vigyázásban, ujéletnek ártatlanságában, igaz hitnec holtig vallásában.

Igaz hitben azért meg-maradgyunc, A' Christusról mindent orvállást tégyunc, hogy ő tőleszent áldomást végyunc, örök boldogságot tőle nyerjunc.

Nagy dicséret adás' Atyának, Sz. Fiának mi Urunc Christusnac, egyetemben a' vigasztalónac, dicsőséges boldog Háromságnac.

M A S.

Nota: *Emlekezzünk. &c.*

Emlékezzünk a' mi életünkben, hogy meg-kelleyen halni mi testünknek, vív'kedgyünk a' mi életünkben, hogy ne veszünk el a' mi lelkünkben.

Meg-gondollyuc romlot természetünket, testünk béli nagy veszedelmünket, igyekezzuc el-hagyni ezeket, és Istenhez vezérlyuc életünket.

Ezt jól látt'yuc e' mostani testben, hogy meg-kelleyen halni életünkben, fel-serkennyunc azért mi lelkünkben, hogy ne e'ssunc nagy veszedelemben.

Jegyekről jó nekünk példát vennunc, és atyákról mostan emlékeznunc, kik bizonyoságot tőttec minékunc, Adám miatt hogy mind meg-kell halnunc.

Jaj minékunc ha fel nem serkenunc, halálunkhoz hogy ha nem készülunc, örök életet akkor el-vesztunc, örök halált magunknac választunc.

Csudálhatt'yuc emberne' vakságát, kik nem látt'yac Isten igazságát, de kőveric világnac vakságát, kik el-vesztic Istennek országát.

Jobb volt volna nem tudni annya méhét, hogy nem mint e' világot követni, az Istennek haragját fel-venni, örök kínra ő magát bocsátai.

Christus Jésum kik vészic szivekben, és jól élne' jámbor erköl-

D

esőkben

csőkben, el nem veszne bizonyal életben, de bé-mennec örök dicsőségben.

Szükség azért mindnyájan vigyáznunc, és bűnünk^{ből} immár fel-serkennünk, szent életre igen igyekeznünk, hogy Christussal örökké élhesünk.

Ez mostani testből ki-mulásunc, olyan lészenc mint a' mi al-vasunc, mert életre ismét fel-támadunc, a' Christussal mind örökké élunc.

Nagy vigaság ez a' mi lelkünkben, fel-támadunc ismét mi testünkben, vívkedgyunc a' mi életünkben, hogy ne esunc ördögnek kezében.

A' Christusban kik biznac szivekben, és jól élne e' földön életben, el nem veszne soha ő lelkekben, fel-támadnac örök dicsőségben.

De a' kik nem hisznen igéjében, fertelmessen élne életben, mind el-vesznen testekben, lelkekben, ördögökkel kinlódnac egyetemben.

Jól meg-lásluc mindnyájan Keresztyénec, el ne veszszunc mindnyájan lelkünkben, meg-jobbullunc a' mi erkölcsünkben, ne találtaflunk hitván életben.

Dicsértesséc az Atya Ur Isten, Szent Fiával az ő igéjében, Szent Léleccel örök dicsőségben, mind örökké Isteni Felségben.

M A S:

Nota: *Jer temesük-el:*

Christusnac hű Keresztyéni, illic ezt néktec meg-tudni, a' bűnért hogy meg-kehalni, halál által idvezülni.

Adámnac nagy vétke miatt, halál szálla mindnyájunkra, méltó e' valanc kárhozatra, örök pokolnac kinnyára.

De kik a' Christusban hiszunc, haláltul semmit ne félyunc, Sőt illy reméns gben legyunc, halálból életre megyunc.

Nem szükség hát bánkodnotoc, hóltakon sirákoznotoc, pogány modra jajatnotoc, mintha hit nélkül volnátoc.

Mert a' kik hitben ki-mulnac, azoc Christusban nyugosznac,
utolig

utolsó nap fel-támadnac, Christussal egygyütt vigadnac.

Kik még e' világon éltec, ez légyen dolgotoc néktec, a' bűnec veget vessetec, és a' Christusban hidgyetec.

A' bűnóc ellen álljatoc, és szüntelen vigyázzatoc, gyakorta imátkozzatoc, kísértetben ne jussatoc.

El-hadgyatoc minden gonoszt, irigységet, rágalmazást, gyűlölséget, harag-tartást, és nagy sok bálvány imádaft.

Részegségtől, tobzodástul, e' világi sok gondoktul, életnec nagy munkájátul, ójja magát minden attul.

Jozanságot kövessetec, mértékletesen éllyetec, jámborságot visellyetec, és irgalmasoc legyetec.

Ha ti ezekben maradtoc, igaz hitben és ki-multoc, bizonyal el nem kárhoztoc, de örök életet nyertec.

Várjuc mi idvezitönket, hidgyúc meg-szabadit minket, el-változtattya testünket, dicsőségre viszen minket.

Dicséret Atya Istenec, Christusnac idvezitönknek, egyetemben Szent Léleknek, Szent Háromság egy Istenec.

M A S.

Nota: *Oh te meg-halando:*

SOk nyomorusággal élete embernec, rakva minden része az ő idejénec, kik bűnért haragját jelentic Istenec.

Imé ő az embert szép ajándékával, fel-ruházta vala halhatatlansággal, minden állatokon valo urasággal.

De hirtelenséggel lón nagy változása, szép ékeségénec ifzonyu romlása, Fejedelemségből juta nagy rabságra.

Ezeknec oka lón az háládatlanság, kire embert vivé ördögi csalárdság, bűnért következéc minden nyomoruság.

Rajtunc im-hol immár a' bűnnec ő soldgya, betegség, kárvallás, és halálnac kinnya, sok nyomoruságnac képtelen igája.

Jaj azért csac immár e' földön életűnc, mert kevés ideig tart gyönyörűségűnc, hirtelen változic minden ékeségűnc.

Virághoz hasonlo élete embernec, kit látunc szeműnkkel mely hamar el-vesznec, reggel virágoznac, s' majd tűzben vettetnec.

Sőt olyan mint árnyék e' földön életűnc, mert hamar elmúlic minden dicsőőségűnk, ma kevélyen járunc, holnap meghalhatunc.

Igen gyönyörködől ember gazdagságban, mint-ha mind örökké élnél e' világban, nem tudod melly orán téznec kopor-soban.

A' te gyenge tested tudodé mi léfzen? minden állatoknál utálatosb léfzen, kigyoknak békáknac eledele léfzen.

Ne ígérj magadnac te hosszú életet, és ne halogassd te meg-téréseidet, mert mikor nem várnád meg-kérics lelkeidet.

Ojjad igen magad testi bátorságtul, mint a' Christus tanit nehéz tobzodástul, el ne vonattasál e' csalárd világtul.

Soc példákbol látod néked meg kell halnod, de mikoron léfzen idejét nem tudod, azért szükség néked mindenkor vigyáznod.

Igen szép példában Christus Urunc mondgya, hogy az halál olyan mint loponac dolga, véletlen el-mégyen másnac romlására.

Reá gondgyoc vagyon az házi gazdáknac, jóvése mikoron történic loponac, akkor vigyázzanac hogy kárt ne vallyanac.

Tulajdonsága ez láttuac az halálnac, hogy szintén akkor jö-ei mikor nem várnác, azért szükség hogy mindenec vigyázzanac.

Azt felelő napra bizony nem veheted, melly orában szólit bizony el kell menned, kárt vallasz hogy ha nem léfzen készületed.

Hadgy békét azért te ember kevélységnecc, vels véget idején minden bűneidnecc, hogy tisztán adhassd lelkeidet Istennec.

Dicsértésél Uram örökké mennyekben, ki egy Istenségben vagy három személyben, halálunc oráján légy segítség, amen.

M A S,

Nota: *Jesus Christus:*

Jesus Christus Ur Istennec Fia, mindeneknec ki vagy ő birája, e' világnac meg-tartója, hivednecc légy oltalma.

Ohajtással mi könyörgűnc, kegyelmes székedhez járulunc, segítség.

segítséget tőled várunc, az halálban légy oltalmunc.

A' te szörnyű halálodért, keresztfán lótt kin-vallásodért, drága véred hullásáért, ne vész-el tőled ezekért.

Nyavalyával mi életűnc, rakva vagyon minden ösvényűnc, előttűnc forog halálunc, ki ellen légy bizodalmunc.

Nincsen ez ellen orvosság, te kivűled semmi vigaság, vagyon csak nagy nyomoruság, szivűnkben te légy bátorság.

Ez életnek árnyékából, mikor ki-mulunc e' világból, akkor Atyai voltodból, mellettűnc légy menyországból.

Semminémű kísértetűnc, ne légyen kétségbe esésűnc, őrdög ellen diadalmunc, te légy mindenben oltalmunc.

Sies Uram segítségre, légyen gondod a' mi lelkűnkre, tekints Christus érdemére, ne adgy őrdög győtrélmére.

Jo-voltodat meg ne vonnyad, Szent Lelkedet vezérül adgyad, mi szivűnket vigasztallyad, örök élettel biztatlád.

Diadalmunc őrdög ellen, szo-szollonc légy mindenec ellen, hogy ne jussunc kísértetben, tarts-meg végig igaz hitben.

Ezt mi velűnc el-bítesled, mi szivűnkben el-peccéttelyed, hogy mikor lelkűnc ki-mulic, mindgyárt te hozzád vitetic.

Romlása mikor testűnknek, vége közelget életűnknek, nincs biztatoja szivűnknek, légy oltalma hiveidnek.

Inac mikoron meg-nyulnac, izec erac meg-szakadoznac, állunc kapezái ropognac, és fogainc csikorognac.

Vérűnc bennűnc meg-aluszic, érzékenység megszűze távozik, a' lélec igen buskodik, őrdög ellen tusakodik.

Sies azért segítségre, fájdalminknak könnyebségére, lelkűnket örök életre, szent Atyádnak vigyed, amen.

M A S. 2. Cor. 4. 5.

Szent Pál Apostolnac írása, lelkűnknek vigasztalása, az halál ellen biztatása, ecképpen vagyon ő mondása.

A' külső ember ha meg romol, a' belső ember el nem bomol, nyavalyáiban el né romol, denaponként jobban meg-ujul.

Nyomoruságinknac ideje, keveset tart rajtunc ereje, de azoknac el-szenvedése, lészenc nekűnc dicsőségűnkre.

Most ez jelen valokat látt' yuc, csac a' mulandokat nem vár' yuc,
de jóvendőket mi reméln' yuc, az örök boldogságot vár' yuc.

Testünk nekünk ha meg-rontatik, lako hely Istentől adatic,
menyben kéz nélkül épittetic, örök élet' ünc meg-adatic.

Soc fohász' kodást azért tést' yuc, hogy menyeyi házat kívá-
nunc, melyben Istentől helyhezett' yuc, ha jo életben talál' tat' yuc.

Mert az testet a' kik viselly' yuc, nagy nyegéssél terhét szenved-
gy' yuc, az halál meg-romlott azt hisz' yuc, élet' nec örökségét vesz-
sz' yuc.

Isten minket arra teremtet', az életre minket készitett, lelkével
magánac el-jedzett, szivünkben nagy örömet szerzett.

Tudgyuc hogy mig e' testben vagy' yuc, az Istentől távul buj-
dosunk, öröcké valót most nem látunk, mert hittel jóvendő
kévánunc.

Vagyon azért nagy bátorságunk, testünk' től el-válni kévánunc,
Istenhez költözni akarunk, véle edgyütt öröcké él' nunc.

Errelégyen mostan nagy gondunk, hogy Istennek kedvében
legy' yuc, akar a' testben itt lakozzunk, akar a' testből ki-költözz' yuc.

Mert mind az itéletre megy' yuc, Christus eleiben viter' yuc, an-
nac jutalmát el-kell ve' nunc, vagy jot vagy gonoszt cseleked' yuc.

Minden ember jól meg-gondol' ly, melly nagy az Istennek
haragja, a' bűn ellen bosz'szu-állása, azért életét meg-jobbítsa.

A' Christus nek' yuc bizodal' munc, jóvendő haragtul oltal-
munc, csac légyen benne igaz hit' yuc, hit mellel légyen jo élet' yuc.

Dicsértés' ec az örök Isten, Atya, Fiu, Szent Lélek Isten, három
személyben egy Istenség, adgyon örök életet, Amen.

M A S.

A Znap el-jó nagy haraggal, melly meg-emész' t mindent lán-
gal, Dávid mondgya a' szent Pállal.

Nagy félelem akkor lész' en, mikor biro székben lész' en,
mindent hogy meg-hánnyon vess' en.

Akor trombitác zengenec, hogy mindenec fel-kellyenec,
Christus székinél legyenec.

Halál rémül s' a' természet, hogy fel-támad minden nemzet,
Birora is alig nézhet.

Könyvet

Könyvet akkor elő-hoznac, kiben mindent írva látnac, s tör-
vénytészne ez világnac.

Bíró mikor székben ülend, akkor minden nyilván lezend, bűn
büntetlen el nem menend.

Ott mit mondgyac bűnös fejem, ki leheffen reménségem, ho-
lott még a' jó-is félyen.

Oh felséges nagy Királyság, ki jókhoz ingyen kegyes vagy, en-
gemet-is akkor ne hadgy.

Uram Jésus emlekezzél, hogy érettem földre jöttél, nevels-el
kit meg-mentettél.

Fáradtságot értem vállal, a' kereszt-fán hogy ként láttál, ne lé-
gyen hijas ez halál.

Büntetésben igaz bíró, engedd-meg mi bennem nem jó, a'
szám-adás miglen el-jó.

Fohászkodom mint nagy bűnös, pirult orcám bűntől terhes,
kérlec nékem légy kegyelmes.

A' Máriát lám meg-tartád, a' tolvajt-is meg-halgatád, e' példá-
kat nékem hagyád.

Méltatlan én könyörgésem, de te vegyed kegyelmessen, hogy
öröc tűz ne égessen.

Allás engem juhok felől, és válassz-el gődölyéktől, hogy lát-
hass job kezéd felől.

Gonoszokat mikor átkosf, öröc kénra a' kiket vonsz, akkor en-
gem jockal nyugosf.

Könyörgők alázatoslan, mert vagyok nagy szomoruan,
vég napomon légy oltalmam.

Melly siralmas léfzen a' nap, mikor a' test tűzből támad. Bíró
előtt és számot ad.

Oh Ur Isten irgalmaz, kegyes Jésus mi Urunc, adgy nekünk
nyugodalmat.

K Ö V E T K E Z N E K

egynehány uj Enekek.

E L S ő.

Testamentuma egy kegyes embernek.

Veletlen embernek utolsó orája, meg-vísgálhatatlan, senki nem tudhattya, Isten decretoma valamikor tartya, sem ifju sem idős által nem hághattya.

Arany, ezüst, szépség, drága kő, ekecség, halál ellen semmi akar mi frissesség, czifra szép tündöklő iratot fényesség, mert nem szabadithat semmi nagy erősség.

Lesben serénységgel csak az orát várja, ember életének határát jól tudgya, hirtelenül mindgyárt csak torkon ragadgya, áfoval kapával jofzágátul fosztya.

Erős palotákból urakat ki-vonfsza, teli tárházokat vélek elhagyattya, királynak koldusnak ilyen kemény sorsa, semmi szerzetbéli magát nem ohattya.

Nékem-is orámat nyilván közel hozta, az halál illattya testem által-járta, nehéz betegségem bizonynya mutattyal, hogy lelkem-nec el kell testemtől válnia.

Tőlem el-maradot nincs mit ohajtanom, tovább életemet már nem halaszthatom, édes árváimtol noha meg kel válnom, nem foká utánnaim őket-is el-várom.

Jertec azért hozzám fiaim leányim, kikre életemben néztenec szemeim, halljátok-meg mostan utolsó beszédim, mig nem hidegűlnec fájdalmas tetemim.

Nékem elkel mennem láttjátoc oly utra, melyről immár többé nem térhetek visszsa, ez léfzen fiaim végső bucsuzása, édes atyátoknak meg-szűnic szollása.

Vallyon életemet hogy ha elő-hozom, bu, bánat, fáratság, számptalan fájdalom, kesergés, háborgás, néktecz azt mondhatom, hogy ha akarnám-is meg nem számálhatom.

Sőt esztendeimet hogy ha meg-gondolom, csac kevés volt nékem

nékem jó izű lakásom, keresztsoc nyavalya bántotta vigságom,
hát hogy ne kívánnám már én nyugodalmom.

Vége szakad így majd minden kínaimnac, serét koporsóban
zetemim nyugosznac, izenként egymástul noha szakadoznac,
de ítélet napján helyekreállanac.

Számtalan bánatim tőlem el-maradnac, nagy soc nyavalyáim
engemet el-hadnac, többéimmár rajtam nem uralkodhatnac, ő-
rökségül rolam reátoc szállanac.

Fáradhatatlanul ellene álljatoc, Isten ellen kérlec ne zugolod-
gyatok, segítséget tőle mindenkor várjatoc, mert miként né-
kem volt úgy lészén sorlotoc.

Az én halálomon ti ne bántodgyatok, ki test szerént voltam
halando Atyátoc, lám tudgyátoc él még mennyei Atyátoc, ki
jobb én nálamnál, nem hal-mieg tudgyátoc.

Csac egyedül néki szavát fogadgyátoc, és a' mit parancsoligen
meg-tartsátoc, az ő szent ígését gyakran halgassátoc, miképpen
én tőlem fiaim láttátoc.

Igen meg-örizi minden jószágtoakat, tenyészövé térszi kevés
barmotokat, azokból kívánnya adakozástokat, a' szűkölködők-
höz jó sáfárságtoakat.

Ehezőt, idegent, szomjuhozót, bennát, a' kik ti töletetec kérnec
alamisnát, meg-ne utálljatoc kor-bereget, némát, Christusnac
viselic azoc ábrázattyát.

Boldogságos lészén eeképpen dolgozoc, a' menybéli Isten lé-
szén ti Tutortoc, és a' szent Angyaloc ti óltalmazotoc, ne fél-
lyetec semmit, legyetec bátoroc.

Anyátoknac szavát hiven halgassátoc, mindenekben néki igen
szolgálljatoc, akarattya ellen meg se mottzannjatoc, kegyes
intésinéc fejertec hajtsátoc.

Tudom ő néki-is élete mint párah, ha ma vagon, holnap szál-
hat koporsóba, hogy ha előttetec történic halála, remessétee
őt-is az én koporsómba.

Ti magatoc közört edgyesec legyetec, ha mit nem értetec má-

istol meg-kérdgyétec, kevélységet pompát igen gyűlöllyetec,
vizfsza-vonást patvart ti el-kerüllyetec.

Engedelmetségben Christust követésétec, senkit meg-csufolván
ti ne nevelletec, az hitben erőssé mind végig legyetec, idegen
tudományt csak bé se vegyetec.

Semmiben sérénybecinkáb ne legyetec, mint hogy lelketekre
gondot visellyetec, jozanságban élvén az Istent féllyetec, hogy
dicsekedhessem előtte veletec.

Tudom ha ezeket meg-cselekeditec, Istennél mennyekben ti
lesztec kedvesec, az emberek között ti meg-becsültetec, a' sere-
géc Ura ezt tészí veletec.

Az én beszédimről meg-emlekezzetec, az Ur Isten légyen fiaim
veletec, szentséges Lelkével vezérlyen bennetec, hogy mint a'
Cedrus fa nevedhessetec.

Menybéli nagy Isten néked hálát adoc, teszent felségednec di-
cséretet mondoc, a' szép boldogságban mig hozzád fel-jutoc,
holott a' szenteckel örökké vigadoc.

Engemet eddiglen hogy te meg-tartottál, noha mint szent Jo-
borgyakorta sujtoltál, de sirásom látván mindgyarást meg-szán-
tál, bizzál fiam, nefély, ismétigy mondottál.

Nagyörömmel vigan mégyec az életre, nem akarok többé kén-
lődni e' testbe, Istennec követi jőjjetec előmbé, vigyétek-fel lel-
kem Abrahám keblébe.

Telleyes készülettel el-mennikész vagyok, tudom, Isten előtt
hogy meg nem piruloc, ő felsége előtt örökké udvarloc, öröckön
öröcké ő néki szolgáloc.

Vég bucsumat vészem világi hivságtól, a' nagy sartzoltato-
szántalan kénoktól, immáron meg-válok minden nyavalyám-
tul, a' kie gyótróttenece távozhatatlanul.

Már te oh én lelkem mint fogoly tömlőczből, majd meg-me-
nekedel ki-mégy e' testemből, mellyel születél volt anyámnac
méhéből, a' te teremődnece jo rendeléséből.

Fénlel és tündöklől Istennec előttte, te-is gyarlo testem noha a'
mély

mély sírbe, föld-alá tétetel légy jó reménységbe, míg ísmét lelkeddel erefzetetel egybe.

Ítéletnek mikor el-jő ő nagy napja, akkor meg-fuvallic Isten trombitája, a' miképpen tartya végezet tanátsa, mi Urunc Christuśnac bé-telic mondása.

Légyen hát békeség immáron tinéktec, kie még többideig e világban éltec, az Ur Isten légyen minden segítségtec, vigyázás, jozanság légyen életetec.

Immáron énnékem mind meg-bocsátsatoc mind kisededec nagyoc kie még élőc vadtec, az én halálomon semmit ne írjatoc, utolsó napokra inkább vigyázzatoc.

Istennec szent Fia a' te szentkezedben, lelkemet ajánlom vedd hozzád kedvedben, vigy-bé Uram kerlec Aryád eleiben, mutass-bé ő néki lehessc örömben.

Szent Háromság Isten áldafsál mennyekben, Arya, Fiu Isten egyenlő szentségben, és a' Szent Léleckel öröcké mennyekben, ki él sz' uralkodol öröc dicsőiségben.

Ezer-öt-száz után a' kilenczven ötben, Istenhez készülvén a' magas egekben, Uz Falván ki szerzé nagy betegségében, meg-találod nevét verseknec fejében.

M A S.

S Zolit minket Christus Urunc, óltalmazónc, szabadítónc, bűnűnk nec vég vetésére, vénet, iffiat, gyermekeket, minden rendbéli népeket, jozanság követésére.

Parancsolattya tellyes jo, igája terh nélkül való, mellyec után minket követ, a' mennyei szép jutalom, halál után nyugalom, boldogság és öröc élet.

E földön mit cselekedett, hiveket mint legeltetett, köz példacezec minékűnc, sziveinknek gondolattya, testűnk nec minden munkája, csak jora származzéc tőlűhc.

Sokan ez árnyéc világon, életetec nagy boldogon, kívánnýác végben vitetni, de külömben az Istennec, hogy nem világi ember nec, tettzett errőlgy rendelni.

Nyughatatlan fáradságoc, és soc féle változásoc, hogy érdek-jéc az hivetket, az Ur Isten el-végezté, tanácsából el-rendelte, suj-togassa ő resteket.

Olly ember nec állapattya, éppül, romol ő állattya, példa lé-gyen minden állat, romol a' föld, fű el-hervad, árad a' víz, s' meg el-apad, tehát szived mit kívánhat.

Szép az ember mint a' virág, ha beteges mint a' fűszu ág, halál völgyéhez közel jár, mint mezőben a' szép virág, így mulik-el mind e' világ, oránként mert járton el-jár.

Tart e' világ az haláltul, mint szokatlan kemény utról, de szükség en nec meg-lenni, késő ackora' meg-térés, sok bűnöktől üre-sülés, eléb kel volt en nec lenni.

Reménsége nincs életre, szive válic kísértetre, irtozik rettegé-sében, kétséges minden dolgában, mert gonosz volt e' világban, izzad sok nyavalyájában.

Azért holott halálához, közel végső orájához, fél és retteg az haláltul, panasz-keppen fohászkodik, kinnyaiban csak vesződic, nincs ki-mulása boldogul.

Jószágoc a' gazdagoknac, ékelségec az ifjakknac, semmit nem használ halálban, e' világnac minden pénze, arany, ezüst, drága kincse, el-maradnac e' világban.

Nem használ sz itt bölcseséggel, tudománnyal és szépséggel, meg kel nyilván ezt költsönod, azért kérlec láts dolgodhoz, siess jutni Christushoz, e' világtul meg kel válnod.

Drágább kintsűnc nincs minékűnc, mint ha csak Christustul függűnc, így lesz jól dolga szívűnk nec, Istenűnk nec szent igéje, bölcs tanácsa s' nagy ereje, léssen orvosság lelkűnk nec.

Oránként minden dolgainc, tiszta s' jozan nyájasságinc, helyet ne adgyunc vétkek nec, Isten nec nagy tisztességet, szép fiui engedelmet, mutassunc gondviselőnk nec.

Mindenben ha mi testűnk nec, telnéc kedve életűnk nec, kár és nem nyitná fűűnk nec, azért Isten kereszteckel, fanyargat minket terheckel, hogy meg-tartsion mind bennűnk nec.

Itt a' ke-

Itt a' keresztnec fulysága, keveset tart kemény volta, de véget-
len pokol kinnya, ott örökké csak jaj léfzen, nagy kinnak vége
nem léfzen, mert földgya a' gonofzságnac.

Nékünc azért hiveinac, Christusban el-jedzettek nec, kész he-
lyünca' menyországban, nincs oly ember ki nyelvél, ki mond-
bassá beszédével, drága voltát menyországnac.

Oh felséges nagy Ur Isten, hatalmas cselekedetedben, igaz vagy
fogadásodban, testünk ből ki-mult lelkünket, vedd hozzád kö-
nyörgésünket, szent Fiadban a' Christusban.

M A S.

EMlekezzél-meg ember Istenedről, örökké-valo te idveséged-
ről, és holtod után te veszedelmedről, mert számot vész nec
a' te életedről.

Nincsen ember nec drágább az Istennél, Christus vérével meg-
váltot lelkénél, és Isten szerént valo életénél, idő bé-relvén ő id-
veségénél.

Isten és az ég nélkünc azt mutattya, hogy e'világot csak ideig
adta, szent Fiát értünc nagy hálálra adta, kiben szerelmét hozzánc
meg-mutatta.

Az halál nélkünc Istennec követé, kinec mint léfzen az ő öltö-
zete, azt meg-mutattya mindennec élete, nem futhatunk-el I-
stennec előtte.

Kigyó és béka majd osztozic velünc, az ördög, a' bűn fel-támad
ellenünc, nem léfzen akkor gazdagság mi velünc, mind a' meny
és föld léfzen mi ellenünc.

Tekints-meg ember a' te koporsodat, naponként valo halan-
do voltodat, az Isten ellen nagy bűnös voltodat, te bűneidről nagy
számadásodat.

Oh Isten ellen valo nagy gonofzság, hogy néked nem kel az ö-
rök boldogság, a' magas menyből vár nagy irgalmasság, ki által
nélkünc adatic menyország.

Testünc ezenül földé porrá léfzen, jutalmunc nélkünc csak I-
stentől léfzen, senki nem tudgya ő dolga mint léfzen nagy válto-
zásunc nélkünc akkor léfzen.

Csontunc ezentről mind szélyel hányatic, mi testünc rolunc mind el-szaggattatic, és izról izre mind el-mardoftatic, a' férgek miat mind el-rágattatic.

Illic azértan nekünc meg-ismérnünce, és az Istenről bizonytságot tennünce, hogy itt e' földön jámborul kel élünce, ha nem akarunc órökké el-vesznünce.

Mert jobb volt volna soha nem születni, hogy nem mint Istent soha nem tisztelni, ő jovoltáról őtet el-feledni, és szent igéjét igen meg-utálni.

Nem jo ember nec Istent késérgetni, jóvendő dolgot bizonyaligérni, hogy még meg-térhet sz nem jo azt gondolni, mert vaj-ki csuda az ő itéleti.

Minden keresztyén azon könyörögjön, hogy az Ur Isten ő mellette légyen, az ő jutalma csac az Isten légyen, és mikor meg-hal ő mellette légyen.

Dicséret légyen az Atya Isten nec, mind egyetemben az ő szent Fiának, és vigasztalo Szent Lélece Isten nec, igazság minket Szent Háromság, amen.

M A S.

HA gondolod élő ember te állapotodat, melly nehezen nagy munkával éled világodat, veritéckels' nagy gondockal táplálsz magadat.

Még is látod hogy e' világ igen álhatatlan, ha mit ád-is de nem léfzen mind egy állapotban, hát ne hidgyed család voltát, mert meg-csal dolgozban.

Azt jól hallod mely sokaknac volt nagy gazdagságoc, soc marháoc, nagy soc kincsec és nagy uraságoc, im jól látod halál által ki-multac mind azoc.

Ki volt gazdagb e' világon mint Cræsus király volt? nem mentheté nagy soc kincse végre ugyan meg-holt, Alexandert nem mentheté nagy hatalma meg-holt.

Ki volt ismét itt valoban szentebb a' szent Jobnál, ki birt marhát e' világon többet ő nálánál? de lám nem volt ő néki-is frigye az halállal.

A' Szen-

A Szentek-is az halállal vallyon nem vittaké? fok kinocek nyavalyáckal nem harczoltanaké? imé látod e' világból nem de kimultaké?

Senkit azért imé látod hogy az halál nem néz, mind gazdagot s' mind a' szegényt ő el-vinni nagy kész, ha az határ kit lsten tört emberhez közel lesz.

Kevélységed meg ne nyomjon halálodhoz légy kész, azt védé hogy az halál olyan mint lépes méz, ha meg nem térsz örök kinod bizony az által kész.

Gazdag vagyé avagy szegény téged az meg nem ment, az haláltól sem okosság, sem bölcsesség nem ment, sem Császárság, sem Királyság tőle meg nem menthet.

El-mehetné ő előtte kietlen helyekben? vaj-ki okos bizony meg-lól, s' meg-kinoz testedben, és az után ugyan bé-vét ilyen mély veremben.

Mathusálem, Adám, Noe, mely fokáig élte, delám végre hálojába halálnak kerülte, ő előtte semmi helyben el nérejtezhette.

A' szent Pállal ha beszélnéi te világnak fia, el-rendelte egyszer lsten hogy meg-haly azt mondgya, hadgy békét hát e' világnak ké-szüly a' nagy utra.

Ha az lsten te előled el-vészi társodat, atyádfiát, leányodat, kedves szép fiadat, azért kérlec ide halgass, igen meg-gondollyad.

Hogy nem esett most te rajtad semmi történetből, de lstennek nagy Atyai kegyelmességéből, ezzel akart meg-probálni s' inteni bitedről.

Joltudod azt nem a' végre ember teremtettről, hogy örökké e' világban csendességben élnél, de hogy menybe a' meg-pusztult karba bé-vitetnél.

Menyországna boldogságát mi légyen lám hallod, nagy vég-nélkül valo jonac s' örömnec azt hallod, hát nem szűkség halottadat felettébiratnod.

Mert ő meg-ment e' világnac számtalan kinnyárol, nincs félelme semminémű háboruságoktul, menyben vagyon vig öröme meg-ment siralomtul.

Vissza

Vízfsza nem jó de odavár te is készűlly hozzá, ott is véle egygyút léfzezf fenyves szép házába, ne sirj tehát pogány modra biz-zál Christufodba.

Halálodnac órája im mely bizontalan, éterednec vége nap-ja im mely tudhatatlan, légy hát kéfzen mert e világ láld mely ál-hatatlan.

Nagy hálát adgy az Istenec látogatásáról, csendesen vedd a' mivel lát Atyai voltából, mint akarta mind ugy légyen, így szolly háladásbol.

Oh mennyeknec földnec Ura kegyelmes teremőnc, adgy szent Lelket hogy halálhoz légyen készűletűnc, hogy adhafluc vízfsza kéfzen néked a' mi lelkűnc.

Vigafztald-meg mig itt élűnc keserves szivűnket, siralmunkért adgy örömet érnűnc és éltűnket, csac te vezérld mindenekben, hald-meg kérésűnket.

Dicsértesél Atya Isten a' te szent Fiaddal, mi meg-válto's idve-zitő Christus Jeshűnkal, Szent Lélecek egyetemben mi vigafz-salunkal.

M A S.

MOftan kic itt jelen vadtoç, koporsom mellett állotoc, én meg-holt néktec így szolloc.

Tudgyátoc meg-kell halnotoc, koporsóban bé-szálno-toc, szemeteckel jól láttjátoc.

Azért az Isten igéjét, halgalsátoc szent befzédét, fogadgyátoc jó intését.

Mert el-marad minden jószág, el-hagyattatic gazdagság, e vi-lági hiu vigaság.

Az Istenec szent igéje, marad nálatoc befzéde, mellyel men-tec eleibe.

Senkit ő nagy gazdagsága, sem hatalmas urasága, nem tarthat-meg nagy jószága.

Croesus királyt gazdagsága, sem Atyllát nagy hatalma, Alexan-dert birodalma.

Xerxes

Xerxes királyt sok száz népe, Dávidot hadi serege, Hectort sem menté ereje.

Cicerot ékes szollása, Absolont szép ábrázattya, Salamont bölcs tudománya.

Nem mentheték-meg haláltul, magokat a' koporsótul, ki-mulánac e'világbul.

Mert voltac ok-is halandóc, és testekben mind romlandóc, nem sok ideig állandóc.

Az halála bűnnec soldgya, a' mint szent Pál bizonyittya, tehát minden meg-kostollya.

Tudván romlando voltomat, Istenhez valo utamat, készítettem én magámat.

Intlec ti-is készüllyetec, kik halando testben éltec, a' Christussal hogy legyetec.

En Abrahám kebelében, mondhatatlan nagy örömben, vagyoc fényes dicsőségben.

Nincsen testemben kinodás, el-töröltetet nagy sírás, szemeimről könnyhullatás.

Jesus előt Angyalockal, udvarloc szent Prophetákkal, élec Isten látásával.

Atya-Isten dicsértetséc, és Christussal imádtatséc, Szent Lélekkel tiszteltséc.

M A S.

MAr el-mégyc az örömben, Paradicsomnac kertében, lé-szecz Istennec kedvében.

Immáron bé-reillyesedéc, kit éltemben szokszor halléc, hogy még halálnac fizetnéc.

Kereszttyén hitnec jutalmát, már el-vélszem diadalmát, az élet-nec coronáját.

Lelkem Abrahám keblében, testem-is nyugszic a' földben, de vagyoc ily reménségben.

Onnét hogy még fel-támadoc, Christus Jessussal vigadoc, azért lelkemnec így szolloc.

Sies a' boldog városban, az hová bé-vagyocirván, a' mennyek-
nec országában.

Drága szép lako városunc, hol Istennel egygút lakunc, Chri-
stus-is örökös tárunc.

Ez városnac boldogságát, tündöklését, gazdagságát, sok irás
mondgya mivoltát.

Abban ugy-mond nem szükséges, Nap és Hold nem kelleme-
tes, Isten henne fényesleges.

Keferúség sem irigység, nincsen fantaság, betegség, nincsen
ott nyomorult vénség.

De mindnyájan fel-támadunc, lészünc erős állapotban, Chri-
stus esztendeje tájban.

Ott nincs továbbá kevélység, nem uralkodic az éhség, szere-
tet lesz az eleség

Lészünc hivec egy seregben, mind egyenlő dicsőségsben, szent
Pál mondgya levelében.

Gerjedez edgút szerelmünc, Istenünkhöz szeretetünc, arról el
sem felekezünc.

Archangyaloc, Pátriárkác, Apostoloc és Prophétác, meg-í-
mérnec atyánc anyánc.

De mind nagyobnac mondátic, hogy Isten velünc lakozic, ki-
nec dicsőségs adáséc.

M A S.

Bűnnec az ő soldgya az halál jól tudgyuc, e' világ mely csalárd
azt-is nyilván láttgyuc, világ végén vagyunc, gyakorta szám-
lállgyuc, de mi életünket csak ritkán jobbittgyuc.

Azért emlekezzünc a' mi halálunkrol, vegyünc példát immár
ennyi meg-holtakrol, akar csak a' meg-holt régi jámborokrol,
szemünc előt valo holt atyánkfiáról.

Rövid életünkről szükség emlekeznünc, mely hamar ki-mu-
lunc arról értekeznünc, de főképpen mikor közzüünc temetünc,
az Ur adta volttezt, s' ő vötte-el tölünc.

Oh mely szépen ettül itt most intetettünc, kit előttünc halva
kopor-

koporsóban látunc, hogy mi-is e' földön meg nem maradhatunc, az Ur adta volt ezt ő vőtte-el tőlunc.

Vala kíváncsú életz minékünc, kedves kellemetes sokaknál mi köztünc, de mely hirtelenül költözéc mi tőlunc, az Ur &c.

Igy volt bizonyára az ő akarattya, hogy mi feregünket ezzel látogassa, e' mái napon hogy őtet ki-szollitsa, az Ur adta volt:

Nem szükség minékünc hát őtet siratnunc, noha vagyon mostan távozása tőlunc, az ő példájával sőt inkább intetünc, az:

Siralmas ne légyen hát el-távozása, csak ideig való tőlunc el-válása, mert ő néki vagyon csendes nyugodalma, az:

Példa és vigaság nagy szépe minékünc, mikoron halottac temettetnec tőlunc, mert ezzel jelentic hogy fel-támad testünc, az:

Légyen azért nekünc az halál elménkben, hogy ne találtaffünc késztületlenségben, az utolsó oránc forogjon elménkben, az Ur:

Oh mely szépen ismét földből fel-támadunc, mikoron az Uról mi meg-szollittatunc, nagy örömmel mikor ő előtte állunc, az:

Reméltelen rövid élete ember nec, kit mi életünkben eszünkben vehetünc, eggyen ketten láttuuc mind el-temettetünc, az:

A' földnec gyomrában noha bé-téteünc, a' Christus markában léssen a' mi lelkünc, né illic hát nekünc ezen kefergenünc: az

Tudgyuc mig éltenecc velünc nyájaskodtac, miképpen mi mostan ők-is ettec ittac, noha egy kevelésé tőlunc el-távoztac, az:

Légyen a' nagy Urnac kedves akarattya, ugy légyen mindenben a' mint ő akarja, ez után közzülünc kit szolit ő tudgya, az Ur:

Sőt inkább fejenként olly nagy buzgosággal, a' mi Istenünk nec alázatossággal, tegyünc dicséretet egy szível egy szájjal, az Ur:

Jövel Jelus Christus hivec segítsége, jövel jövel hozzánc egec teremője, jövel és ne késél feregec Istene, te hozzád kiáltunc te-kénts népeidre.

Hatalmas kezedben ajánlyuc lelkünket, te adtad testünkben jól tudgyuc azokat, e' földön éltünkben te tápláltál minket, halálunc oráján bátoríts szívünket.

M A S. Azon notára.

F 2

Chri-

Chrisztusnac hívei kic most jelen vadtoc, az én vég orámon környülem állotoc, én anyámnac földnec meg-adni akar-toc, ezzel tiszteteket hogy meg-mutatnáto.

Az én beszédemet kérlec halljátok-meg, nagy szép vallásomat mostan értsétek-meg, kic én halálomon keseredtetek-meg, ezzel magatokat bátorítsátok-meg.

Testi szüléimnec szerelmes magzattya, voltam nemzetemnec kedves nyájaisága, minden bánattyoknac szép vigasztalása, mindenben Istennec kedves ajánkéka.

Hirtelen de mostan tőlőc bucsut vettem, örömet sziveknec vé-lec le-tétettem, az egész világnac utára készültem, nem rettegee semmir vagyoc nagy örömben.

E' testi boldogság mellyben gyönyörködtem, édes szüléimnec örömeit tetíztem, nem kell már énnékem mert meg-elégedtem, mégyec vigassággal mely utra eredtem.

Romlando testemet noha itt láttjátoc, kit majdan a' földben bé-takarítotoc, de lelkemet immár vigadni tudjátoc, melyre majd érkezie testem-is láttjátoc.

Igen drága és szép az én lakó helyem, kit én fejem Christus ké-szített énnékem, örülőc vigadoc mert oda bi engem, néki tagja vagyoc nem felejt-el engem.

Nagy bunac bánatnac munkánac ő fia, a' bűnös Adámnac nyomorult árvája, e' világban tudom bizony lőttem volna, ha él-nem e' testben engedtetett volna.

Azoc elött vigan de majd el-költözöm, és végnélkül valo örömben érkezem, az én Christusomban szépen gyönyörködöm, áldani szent nevét soha meg nem szünöm.

Az én tagjaimnac földbe bé-szállásán, semmit nem bánkodom meg-romladozásán, kétségben nem esem porrá változásán, vigadoc Christusban kedvesen nyugodván.

Ru:ságombul mert hogy én le-verkeztessem, ideig a' földben engem azért részen, de szent Angyalival majd fel-költet engem, szép ártatlan testben fel-öltöztet engem.

A' föld-

A' földnec mélysége engem meg nem tarthat, bűneimnec sold-
gya rajtam nem maradhat, őrdög és a' bűnóc nem kárhoztathat-
nac, mert fejem Christusom fogja én pártomat.

Szép fényes főlyhőben majd el-jő jól tudom, ítélő székiben
ülni majd meg-látom, édes vigasztalom szavát majd meg-hallom,
fényes országában majd bé-szollicratom.

Ott lészén örömem kedves vigaságom, a' szent angyalokkal
valo társaságom, régi sok szentekkel szűzeckel lakásom, nem lé-
szen öröcké senkitől bánásom.

Repdesvén örvendec a' szép fényességben, az én Christusom-
nac színe nézésében, a' Szent Angyalokkal szép éneklésekben, a'
fényes egeknek zengedezésében.

Jesus Christusomnac az ő nagy jo-voltát, nagy hatalmaóságát
győzedelmes voltát, Angyaloc sok szentec szüntelen kiáltýác,
szentnec és áldotnac énekekben mondgyác.

Sőt én-is ezeknek dicsó seregében, bé-álván éneklec vélec e-
gyetemben, Szent Szent Szent a' Jesus ő fényességében, ki enge-
met hívott a' boldog örömben.

Oh melly drága ország az hová készülőc, oh melly drága vá-
ros melyben majdan lészec, melly drága eledel a' mellyel ott élec,
engedgyetec utat hogy ne késlellyetec.

Minden az ő sorsát köztetec sirasla, valakic én tőlem lésztec
el-maradva, senki bánattyát most rajtam ne mutasla, én boldog-
ságomat mint ha nem akarná.

Szerelmes szüléim ti se bánkodgyatoc, én el-menésfemen ne
siránkozzatoc, veletoc éltemet ti ne kívánnýatoc, mert eckép-
pen jomat ti nem akarjátoc.

A' bánat tiétec ha meg-gondollyátoc, nem azért hogy engem
immár nem látnátoc, de velem egy uton hogy most nem jár-
hattoc, e' bűnös világon tőlem el-marádtoc.

Szerelmesim kérlec ti-is készülyetec, e' világ javait semminec
vélyyétec, az öróc életet inkább keressétec, mert ma avagy hol-
nap ide kell jónótoc.

Meg-láttoc még engem szép öltözetemben, Christustól adattott szép ékecségemben, velem örvendeztec ti-is fényelőségben, Jesus Christusomnac nagy dicsősőségben.

M A S.

ELőemberec kik vadtoc, most én rejtam tanullyatoc, miképpen meg-kell halnotoc.

Voltam tinéktec társotoc, mikoron nyájaskodtatoc, és egymással lákoztatoc.

Kik vadtoc ti én-is voltam, már tőletec el-távoztam, koporsóban bé-szállottam.

Testem földnek ajánlottam, mint anyámnak őt vallottam, e világot néktec hadtam.

Temetésemet csak várom, kísérjeteck-i kívánom, hol az hol-taccal nyugoszm.

Lelkem helyt talált az Urban, Jesus Christusnac markában, meg-váltoomnac oltalmában.

Vártanac engem közikben, menyeeieck az örömben, kik vad-nac nagy dicsősőségben.

En-is immár el-indultam, ti tőletec el-bucsuztam, e földiektől távoztam.

Kövecvagyoc előttetec, mert ti-is utánnam jőteck, kérlek azért készűllyetec.

Az Ur engemet szolitott, most közzűleteck el-hivott, már ti reátoc mutatott.

Nagy boldog örömben vagyoc, az Ur Isten előtt álloc, intlec hogy ti ne sirjatoc.

Meg-csendesedet nyavalyám, mikor kinlodtam ágyamban, voltam csak nagy jajgatásban.

Már mind azoc el-távoztac, én tőlem távol állottac, könyveim meg-száradtanac.

Vagyoc Isten országában, Christussal paradicsomban, Angyaloc társaságában.

Testemet kik fel-vészíteck, temetésemetre viszíteck, Isten hálállyal tinékteck.

Halálo-

Halálomat kik szánnyátoc, rajtam kérlec ne sirjatoc, nám hol
lészek jól tudgyátoc.

Nem térhetek-meg hozzátoc, titeket-is oda várlec, ott van örökös lakástoc.

Mert el-mulando e' világ, kiben életűnc mint virág, el-marad
lám minden jószág.

Rövid lézen életetec, fokáig ti-is nem éltec, egy kevelsé szent-
vedgyetec.

Edgyűtt léztec ti-is velem, oh én el-hagyot seregem, ne siras-
sátoc el-mentem.

Az Ur Istentől várjatoc, ő a' ti vigasztalotoc, gondot visel ti
rolatoc.

Bocsáztatoc-el békével, Jესusnac segítségével, én lelkem nec
örömevel.

Atya Istennec dicsőőség, légyen Fiának tisztesség, a' Szent Lé-
lek nec egy hűség.

M A S.

MIdőn el-jő az én oram hogy meg-kelletic halmom, Chri-
stus kérlec téged te légy velem akkoron, idvezits vezérly
magad-is részefits kegyelmedben, lelkemet végső órán a-
jánlom szent kezedben.

Bűneim reám támadnac és engemet mardosnac, mint ten-
gernec fővenye annyi száma azoknac, kétségben el nem esem
mert halála Jესusnac, sebe és vére-ontása engemet oltalmaznac.

Tagod vagyoc oh Christus ez biztatty szivemet, nem választ-
el az halál soha tőlem tégedet, meg-hallyc bár benned lesz min-
denkor bátorságom, mert meg-váltál engemet s' nyertél örök
életet.

Mivel hogy fel-támadál nem maradoka' földben, szent Atyád-
hoz jutottál, én-is jutoc kebeledben, hol vagy te oda megyec s'
veled öröckélecc, és így az árnyéc földről bátorsggal ki-megyec.

M A S.

Gondol-

Gondolkodgyál ember a' te bűneidről, Isten ellen valo számtalan vétkeadről, tudod hogy számot adsz valaha ezekről, miként a' Prophétác szollanac ezekről.

Es erre fő-képpen gondod légyen néked, hogy légyen Istennél kedves te életed, jóknac életeket mindenben kövessed, gonoszoc erkölcsét soha ne kövessed.

Rövid idő mulván gonoszoc el-vesznec, mint mezei füvec földről le-vágnac, régi jeles dolgoc előtted legyenec, Isten törvényénec ezec engedgyenec.

Ki vala hatalmasb ez egész világon, Nabugodonozor Baby-loniában, nem akara járni Istennec útában, Isten változtatá barom ábrázatban.

Az ő szent igéjét mert káromlya vala, magát Isten gyanánt imádtattya vala, az hatalmas Isten ugy meg-verte vala, hét éztendeiglen szénát rágott vala.

Sennacherib ehhez hasonlatos vala, számtalan népében ugy elbizott vala, egész Sidoságot el-rabollya vala, négy Coronás Királyt le-vágotott vala.

Istennec intését nem becsülly vala, Jerusalemb városát megszállotta vala, Ezechiás Királyt benne lelte vala, egész Keresztyén-ség ezen rémült vala.

Ezechiás Király imádkozic vala, Isten törvényébe igen bizic vala, az Istennec népét bátorittya vala, kiért Isten őtet meghal-gatta vala.

De az Isten véle ezt mivelte vala, az ő könyörgését meghal-gatta vala, számtalan pogány nép ellene szol vala, hatalmával Isten el-vesztette vala.

Angyalát mert Isten le-bocsátta vala, pogányoc táborára mikor jutott volna, száz nyolczvan ezeren ott megholtac vala, Király Ninivébe haza szalatt vala.

Templomban egykorban ő el-bé-ment vala, bálvány Istennek imádkozic vala, önnön két fiátul le-vágotott vala, Istennec haragja ezt mivelte vala.

Azért

Azért mind fejenként így lássunk dolgunkra, hogy minden dolgainc forduljanac jora, Istent ne gerjesztűc ellenűnc haragra, hogy bé-híjjon minket öröc boldogságra.

Irigység, főlvénység ott hiszem nem léfzen, az hol a' hivek nec lako helyec léfzen, Istennel beszélni nekik szabad léfzen, vigasztág és öröm öröcké ott léfzen.

Ezt hogy az Ur Isten nekűnc meg-engedgye, szükség hogy mindenkor légyen gondunc erre, bizony veűnc léfzen Isten segítségse, és igazgat minket öröckon öröcké.

M A S.

S Ok rendbéli probác vadnac rajtunc ez életben, kiben noha gyönyörködűnc mint az hal a' vizben, azt sem tudgyuc hol akadunc az halálos törben.

Testűnc rakva nyavalyáckal és keserűséggel, kit nem tudunc mi szenvedni semmi békeséggel, noha tudgyuc hogy nincs rajtunc semmi történetből.

E' világnac csalárd voltát ember meg-tekintsed, sokat ígér meg nem adgya bizorrral el-hidgyed, azért kérlec hogy magadat ember el ne hidgyed.

Pélida lehet erről nekűnc sokaknac halála, Alexander e' világnac nagyob részét bírát, job korában életénec tőle el-marada.

Halhatatlan gazdagsága Croesus Királynac volt, csalárd világ az ember nec olly sokat adott volt, de lám végre más ember nec fogságában meg-holt.

Atilla-is ez világnac igen örül vala, sok nemzetség ez világon tőle retteg vala, öröménec első napján meg-fuladott vala.

Ne ígérjed te magadnac az holnapi napot, csak hálát adgy az Istennec hogy érted e' napot, szent Jakabnac írásából ezt megtanulbarod.

Uraságban iffiuságod téged meg-ne csallyon, azt nem várjác mindenkoron hogy ember meg-agjon, meg-segondold hogy az halál téged könnyen fogjon.

Socházafociffiuságban egymásnac örül nec, hofszu napot ő

magoknac szegényec igérnec, ehhez képest könyörgéستől talám,
meg-is szűnnec.

Parancsolat azonközben adatic Istentől, ki hirtelen szerető-
ket el-választ egymástól, ki ohatná illyé helyen magát siralomtul.

Az Anyák-is gyermekeket fájdalommal szűlic, e' világon vi-
gyázással munkával nevelic, azt sem tudgyác ók szegényec mi
végre nevelik.

Tudományoc kiknec nincsen hamar meg-győzetnec, fő-kép-
pen ha ő magzattyoc sokáig győtrődne, e' probában ugy jajgat-
nac mint egy hitetlenec.

Ha hitedben te keresztyén tökéletes volnál, Isten ellen ilyen
helyen te nem zugolódnál, sőt inkábbban csendes szível erről
hálát adnál.

A' szent Jóbnac hét gyermeke egy napon meg-hala, hiszedé
hogy mint joatya nem bánkodott vala, e' probában az Istenec
fejéigén hajtá.

Istené volt ő vette-el áldot az ő neve, mint akarja mind ugy lé-
gyen ki álhat ellene, tenéked-is el-szenvedned szintén így kellene.

Ne sirassuc pogány modra a' mi halottinkat, szent Pál mond-
gya ne rúritsuc azzal vallásunkat, engesztellyűc háládással in-
kább Istenűnket.

Vigasztald-meg kegyes Isten a' keservešeket, tartis-meg végig
igaz hitben a' te hivedet, ha te el-hatsz Uram Isten ki segitsen
minket.

Szent Ur Isten seregeknec győzhetetlen Ura, Szent lelkeddel
könnyebbits-meg ne jussunc gonoszra, de jussunk-bé Christus
által a' te országodba.

M A S.

Vigyázz halálodra halando ember, látod hogy a' foc bűn árad
mint tenger, tudgyad azért hogy meg kell hálnod egyszer,
de nem tudod rajtad ha esica' szer.

Az Isten országa még nyitva vagyon, a' Christus szüntelen ka-
puján vagyon, hallod hogy ő téged mindennap hívjon, te azért
légy készen hogy ki ne hadgyon.

Jól tu-

Jól tudod mint jára az őt bolond szűz, ha nem lesz olajod bizony hátra űz, az Isten haragja fenyegető tűz, míg időd engedi jobb hitben épülsz.

Ne nézd büneidnek nagy súlyos voltát, kérjed az Istennec irgalmasságát, minden nap bűnődnek vágd-el egy ágát, az után meg-érted atyai voltát.

De ha vakmerőség hited meg-fojtya, az Isten haragját fejedre gyujtya, az halált fegyverben hozzád bocsáttya, lelkedet nagy kínnal kezében adgya.

Az istentelenség sokat el-hajtot, némelly baráttyánac kárral áldozott, a' ki szomszédgyával ma szépen szollot, lásd útában ísmét ő vermet áfott.

Irégység, eszvesztés, ember gyalázás, most kedves mindennél csac a' tobzodás, a' jámbor életben nincsen jobbulás, mindenek-nél forog szikoc káromlás.

Az holt ember téged most szépen szollit, senki ne felejtse-el teremőjét, noha mostan érzed tested erejét, de hamar szenved-hecz nagy betegséget.

En-is valéc olyan mint te vagy mostan, ettem ittam szoltam mint te-is mostan, de minden erőmtől immár meg-fogytam, példa légyec néktec ki most meg-holtam.

Minden a' mi vagyon itt e'világon, nem lehet állandó soha magában, mindenetek bé-nyél a' föld gyomrában, de boldog kit az Ur talál jó útban.

Serkennyél-fel azért emberi állat, hadd-el jo idején bűnös voltodat, ne add mérészségre iffiuságodat, keservessen sírásd álnok-ságodat.

Hogy mikor a' Christus jó halálodra, akkor te lelkedet készen találly, és ő szent Attyánac azt bé-ajánly, véghetetlen örömmel koronázza.

Dicséret tenéked Atya Ur Isten, veled egyetemben Fiu Ur Isten, Szent Léleckeledgyűt egy bizony Isten, holtunc után vigy-bé te örömedben.

E Letemnevégző napját, mint hogy ma el-értem oráját, testem le-térszi bűnének földgyát, bátran meg-vijja halál bajját.

Lelkem érzi hogy testemtől, meg-kell válnia ez élettől, tudgya bucsut vészén földiektől, mert így van rendelve Istentől.

Azért dolgát ő-is bizza, Istenre ki hozzája hja, el-hitte hogy őt Christus nem hadgya, ez harczban segedelmét nyujtja.

Mert esküvéssel fogadta, bizony mondással-is állatta, hogy halálban azoc pártját fogja, kik hivei rájoc vangondgya.

Támadgyon-fel bár a' Sátán, de nincs hatalom bottya vállán, nem örülhet soha lelkem kárán, mert váltott vagyoc Christus árrán.

Rettsen pokol kinnyával, agyarkodgyéc ordításával, ké-szűllyön reám tűzes lángjával, halálnac ő mérges nyilával.

Isten ellen hogy bűnt töttem, ezért ackor póröllyön velem, tudom fortéllya nem árt ellenem, mert részes velem a' kegyelem.

Igyekezéc érdememtől, el-tiltani idvezitőtől, ki-fognia hives számostközzül, de nem ád-ki Isten kezétől.

Ennyi ellenségim között, Christus ki magánac gyűrűzött, nem hágy mert hit reménséget szőrzött, kit nálam mind eddig meg-őrzött.

Edes Jesus segedelmem, kérlec már légy jelen mellettem, pálya futásom im el-végezttem, le-tett jutalmat add-meg nekem.

Angyalitábor nekéséc, kielelkem hozzád fel-kisérjéc, Abrahámnac kebelében vigyéc, hol Lázárral edgyütt nyugodgyéc.

Testem el-temetni hagyom, földnec mint anyámnac ajánlom, ítélet napig hol nyugodalom, adaśéc néki csendeszálom.

Fel-támadás felől hitem, vagyon álharatos értelmem, jobizodalom reménség engem, táplál mert kész életre mentem.

Haporrá változic testem, de hiszem hogy én idvezitöm, ezen testben szemeimmel nézem, mikor Iészen nekem ítéltöm.

Hogy ha székit ki-téteri, ítélethez magát készíti, ackor lelkem-is áldáfod vészí, kit már valloc hogy lelkem éli.

Nem

Nem lesz nékem félelmemre, ha mondati hogy ítélre, kel-
lyetek-fel holtac számvetésre, mert el-jó Biro fizetésre.

Bátran a' trombita szora, Angyaloktul fuvallására, fel-támad
testem mert vigaságra, menybe vitetic boldogságra.

Testem nec hát el-alvásán, nyavalyáktul meg-nyugovásán,
töletem valo el-bucsuzásán, ne sirjatoc illy boldog sorsán.

Vigan inkább kísérjete, a' sirban ötet bé-tegyéte, e' világon
Istent úgy félyéte, boldogság javát hogy élyléte.

Aldott Jesus végső szomat, halljad elégeld-meg harczomat,
terjezd-ki lelkem nec Sz. markodat, részeltetd velem országodat.

Hol színről színre Atyákkal, ezt kiáltam boldog juhockal, di-
csértetéssel Atyám Szent fiaddal, Sz. Sz. légy Szent ajándékiddal.

M A S.

CHristushoz készülőc szerelmes szüléim, bennetec el-hadlac
Édes nevelőim, most végbucsut vészec minden ismérőim,
hallyátoc beszédim kegyes jo feleim.

Zugodás senkitől ne légyen én szomra, ha mondom hogy ér-
tem ma végső orámra, mert ez nem kívánná mentem ama' jora,
hol a' bárány Christus gazdag szent vacsora.

Eltem ez élet nec nám kevés napjait, tudgyátoc nem vóttem
hitetö javait, sőt inkább szenvedtem terhes nyavalyáit, halálnak-
is láttam ö mérges nyilait.

Gond, bu, fok fárasztás engem nem aggasztot, gyermeki él-
temben szűkség nem fárasztot, sirás, keserűség keveset apasztot,
mert virág koromban halál le-szakasztot.

Lakásom nálatoc tudgyátoc nyájaság, okos beszédeim sokak-
nál vigaság, szépen szollo nyelvem volt vidám mulatság, magam
viselelése dicséretes joság.

Elci élet nec nyujtot reméniséget, hogy ha érnéc én-is koros
emberiséget, néktec szüléim nec örvendetetséget, hadnéc életem-
mel jo hirt kedvességet.

Drága szép erkölcs nec fengéjét mutattam, szelid természettel
azt látnotoc adtam, magam kedveltetem valamint tudhattam,

kedves kellemetes mindeneknél voltam.)(

Isten ajándéka és az ő szép java, néktec szüléimnec szerelmés rajzatty, voltam bánattosnac vidámito szava, de vagyoc im mostan láttjátoc meg-halva.

Példája halálnac, bűneim soldgyánac, tüköre világnac mulando javánac, e' kis koporsóban porrá változálnac, elöttetec vagyoc oka nagy sirásnac.

A' minden élőknec utára indultam, terhes nyavalyákat tőlem megszűze hadtam, soc jajc és fájdalmat kit ágyban mondottam, azoktul meg-váltam mihelyen ki-multam.

Légyen a' nagy Urnac kedves akarattya, virág(szál koromban telkem ki-szolittya, meg-ismérem ebből hogy volt édes Atya, mert hogy véle élyyec akarattya tattya.

Ekes lilium szálházánál én lézecz, a' mennyei jobol Aryám-tul részt vézecz, tudom szép coronám és ruhám kézecz, kiből fel-öltözvén mind csac áldást részecz.

Dicsőlséges az hely hol órócké lakom, Istent itt mindennap színről színrelátom, soc ezer szentekkel én-is ezt kiáltom: áldás, magasztalás, Istené hatalom.

Édes szüléim hát engem mit sirattoc, nedves orczával és bus szivel mert vadtoc, reám borulással jajtzoval jajgattoc, hidegült tetemim tiapolgattyátoc.

Szűnnyéc siralmatoc, vidullyon szivetec, mert itt-is Istennél vagyoc én tiétec, nem socidó mulva ti-is idejőtc, ezen boldogságban velem edgyütt éltec.

Parancsolta Isten meg-kellet lennie, nékem (fiának-is) leányánac kellett jőnie, mint egy követségben elől bé-lépnie, itt mennyei karban helyemre űlnie.

Atyám édes atyám hát meg-csendesedgyél, szivedben bánattul rajtam ne törődgyél, zokogo sirástul szemeidben szűnnyél, minden keferúségről meg-űresedgyél.

Néked is azt mondom kedves édes anyám, ki világra szültél voltál kegyes dajkám, magad meg-tartoztald nincs semmi nyavalyám,

valyám, árvává sem lóttam mert Isten én Atyám.

Nem örökségemben laktam itt e földön, hol változás alatt tudgyátoc van minden, iffiakon, véneken, ártatlan kisdeden, halál uralkodik szegény és nagy renden.

Az halál énnékem nem volt aggodalom, hanem inkább mint egy csendes nyugodalom, Ur Jésus Christusban lótt én ki-mulásom, kiben az hiveknec halálóc szépálom.

Itt a' soc nyavalya én gyenge testemet, törde és faggatta bádgyatt tetemimet, de mielt az Isten szollirá lelkemet, meg-nyugodot testem élem örömemet.

Azon kérec mindent, hogy már én példámmal, biztassa ő magát hitbizodalommal, ne gondollyon semmi testi fájdalemával, mert lészén mellette Christus oltalmával.

Romlott állapotbol még egyszer fel-vészén, mikorel-jövendő itéletre lészén, joknak gonoszoknac mielt törvényt téssen, testestül lelkestül vig örömben viszen.

Oh környülem állo keresztyén szent sereg, többet már nem szolóc szived mert kesereg, csac tisztet kívánom hogy testem fel-vegyed, innét ki-kisérvén föld gyomrában tegyed.

Légyen mind ezekben dicséret Istennec, ki boldog ki-mulást ad benne hívők nec, békeséges túrést szomorú sziveknec, adgyon vigasztalást meg-keseredtek nec.

M A S.

K Egyes buzgoságtul vífelttetet népség, koporsom és firom mellet forgo ködség, ki-ól holt testemnek adatic tisztelség, hallyad beszédemet egész keresztyénség.

Honnan ki-indultam és az hová érec, mitsoda országban már ez után érec, mely jo és mely drága állapotu lészec, Christus Jésus népe arrul most beszéllec.

Halandoságodat én bennem szemléllyed, ember minémű vag' ezt most tőlem vegyed, hozzád ez intésem; életed ugy éllyed, hogy a' menyország nac örömet el-nyerjed.

Kitsoda magánac hoszszu időtígert, senki nem volt egyéb ha-
nem csac

nem csak ki meg-ért, gyermek és ifju, vén noha sok időt ért, de ugyan halálnac torkában velem tért.

Egéség, beregség, gazdagság, szegénység, békeség, háboru, bocsúlet, kissebség, jó élet, büntétel, minden féle inség, vagy öröm, vagy bánat, világi dicsőiség.

Semmi dolgaiban állandóság nincsen, embertől el-marad hogy ha kapdos kincsen, álhatatlansága hát tégedet incsen, boldog ki-muláshoz naponként készítsen.

Jo egéség után hozfszu betegséggel, ha sokáig éltet kedvetlen vénséggel, világ szokot lenni sok féle inséggel, Sátán lelked körül álnoc mesterséggel.

Illyen állapottal én világban laktam, terhes focfájdalmi mig éltem kostoltam, mással is így bánic példákbol próbáltam, fényes boldogságát senkinél nem láttam.

Minden nyavalyáknac devége halálom, mettszette ki nekem bizony kedves álom, mert Christus Jesusért igaz hittel vallom, hogy örök életem Istennél találom.

Testem sok inséget tudgyátoc szenvedet, de szegény ezektől mind meg-csendesedet, boldog ki-mulásom mihelt engedtetet, Angyaloktul lelkem örömben vitetet.

Boldog állapotom most a' menyországban, örül, vigad lelkem ez áldot városban, az Istennél élec halhatatlanságban, dicsőült szenteckel fényes állapotban.

Joszivel fogtanac menybéli polgároc, örültechogy bennem nem löt semmi káróc, most én és ez után mást utánnam vároc, mint jo hiv társsommal vigadni akartoc.

Christustól készitett házba bé-jutottam, Atyám hajlékába lakojul szállottam, mint örökös fiu jomban bé-iktattam, menyben szabadosnac Istentől mondatram.

Fel-öltözvén vagyoc ártatlan ruhában, ama' tiszta és fényeskedő biborban, kit a' Jesus Christus kereset halálban, szentire ruházott meg-igazításban.

Isten irgalmánac gemánt coronáját, drága szép virágbol fűzőte

zött kofzoroját, a' mennyei kertben nyílt piros rosáját, fejemen viselem ékes violáját.

A' bárány Christusnac vig lakodalmára, hittak-el és vég nélkülválojavára, örülök vigadok hogy ez állapatra, Istennec jutottam szinelátására.

Menyben asztalom-is nékem meg-vettetet, az Ur Jesus Christus hozzája ültetett, pohárom jó borral csordultig töltetett, nyájas beszédével meg-örvendeztetet.

Istenigéjéből mellyeket hallottam, ezec valóságát ma lélekben láttam, tükör és homályban mig világban laktam, menyország-nak javát rész szerint kostoltam.

Fel-ékesült elmém tiszta igazsággal, akaratom tellyes jora vágyodással, minden indulatom szent ártatlansággal, fel-rubázván vagyon az épp ábrázattal.

Halando embérec szemei nem láttác, ingyen csak hirrel-is fülöc nem hallottác, szivec gondolati azt meg sem gondoltác, melly nagy boldogságra hiveket menyben hittác.

Nevezetec szerént mondatnac boldognac, minden nyavalyákat mert tul haladtanac, fájdalom, betegség, sirás el-multanac, azoktul kic földről menybe jutottanac.

Világos szép példa erre magam vagyok, ki it'e világon socjaj szokat hagyoc, többé én itt élni soha sem kívánoc, mert mind egélségem s' mind örömim nagyoc.

Gondom nagy volt arra mint légyen Istennél, kedves ki-mulásom ő szent felségénél, mert állandobb jószág és nagyobb kincs ennél, sem mennyen sem földön nem lehet senkinél.

Fletem halálom volt nékem Christusom, igyemet forgato kegyes Patronusom, hitem, reménségem, érdemem Jesusom, fel-támadásban-is lesz igaz tutorom.

Lelki vitézséggel jó harczom meg-vittam, bűnnec az ő föld-gyát az halált meg-adtam, hitem meg-tartottam el nem tántorodtam, irgalmas jutalmát ezeknee el-fogtam.

Már nincs egyéb hátra hanem hogy testemet, regyétek-bé sir-

ban hideg tetemimet, takarítsatok-el acképpen engemet, mint Angyaloc vittéc Istenhez lelkemet.

Ezekre az Atya segillyen titeket, szent Fia kegyelme éppitse hiteket, a' Szent Lélec-ujja szűllyön benneteket, Szent Haromság vigye-bé ti lelkereket.

M A S. Azon notára.

S Zomoru az halál a' gyarlo ember nec, halál követétül mindek retteg nec, ki-váltképen kic e' világban örül nec, nehéz e' világtul meg-válni ezek nec.

Természet nec látod ez tulajdonsága, minden féle állata' szép szabadságra, kívánczic bátor légyen jó lakása, de gyönyörűség kevése a' fogságba.

Életűnc e' földön mitsoda csac fogság, mellyben étűnc itunc bánat, szomorúság, jaj szo, sóc ohajtás, fájdalom, fáradság, még sem kívánczic innét a' gyarloság.

Panaszolkodását a' gyarlo ember nec, hallottad gyakorta a' szegény beteg nec, jaj meg-haloc, ugy-mond, látom már, a' test nec, utolsó oráját minden élet nec.

Ha meg-halsz ez után meg-halni sem kívánsz, testi javaid tül meg-válnia sem szánsz, mire menendő vagy abban semmit nem bánsz, rettegést, félelmet, bút, bánatot el-hánsz.

Alhatatlansággal it elődben talál, nyomruságidon az előttzugódtál, hogy nem halhatok-meg ugy panaszolkodtál, ihon most azt bánod hogy el-jött az halál.

Nefély nem magad vagy az halálnac uttyán, a' meg-holt Szentek nec el-mehetsz nyomdokán, te előtted sokan mentenec meg-halván, mi-is mind utánad költözűnc ez után.

Világra halando szüléktül származtál, sok keserűséget életedben láttál, keserű volt az-is a' mit ettél ittál, ihon mindezek nec végére jutottál.

Sok bűnődért hogy ha halando nem volnál, meg-hidgyed bizonyyal soha meg nem balnál, de ha eszed volna azon siránkoznál, az halhatatlanság hogy nincs birtokodnál.

Kivánszé

Kivánszé lelkedben halhatatlan lenni, kész légy it'e földön test szerént meg-halni, mert az halál által foglíz örökké élni, nem illic hát azon hogy meg-halsz bántodni.

Éoróm és vigalsága' szegény raboknak, ha valaki által ki-szabadulhatnak, ha meg akarsz halni akkor szakadoznac, erős kötelei nyomoruságodnac.

Romlando ez élet csak veszendő hiúság, szintén jobb korában el-vész mint a'virág, minden ékességed csak nagy sanyaruság, csudalom hogy nem kell még-is a' szabadság.

Éorómmel menny, semmi ne késsellyen téged, se pénzed, jószágod, se szép örökséged, édes szép cseléded, semmi ékességed, virághoz hasonló szép ifju termeted.

Szépséged helyében szépséget ad Isten, jószágod helyében szép jószágod leszén, mellyet az ellenség soha el nem vészén, olly kincsel bírsz mellyet róda meg nem észén.

Igazán kik hittec a' Sz. jámborockal, teelőtted ki-mulratyád' fiaival, mind egy seregben lesz a' szent Angyalockal, az Ur Istent áldod dicséred azokkal.

Romlando it házad ot romolhatatlan, örökkön örökké élz Aryád házában, a' Christus Jesu'snac szép társaságában, melyben a' boldogság lesz meg-unhatatlan.

Erős reméniséggel ha az Urban bizol, nem halsz meg hanem csak mintegy el-a'uszol, fáraságod után az Istennél nyugszol, és a' dicsőségnek poharából iszol.

Csak ezt cselekedgyed hogy igazán élhess, boldogul halhass meg menyországba mehess, a' jámbor életre ne légy kéfedemes, nem leszén az halál néked veszedelmes.

Tagaidnac ha van súlyos betegsége, hogy ha el-érkezie test erőtlensége, tudgyad közel vagy on az halál követe, akkor kíváncsichied erőssége.

Ojjad te magadat kétségbe eséstől, arra valo erőt kérj csak az Istentől, bátor légy, ne rettej semmit bűneidől, halálával Christus meg-váltott ezektől.

Reá bizd magadat lelked bátoritsad, mint drágakinesedet kezében ajánlyad, az ítélet napján hogy tőle meg-várjad, halálod óráján segítségül hijad.

Ha nyelved nem szolhat csak szived-is hijja, mondván Jესus Christus Istennec szent Fia, hogy szent juhaidnac ne esęc egy hijja, jővel jővel kérlec utolsó orámra.

Csendes partra vigy-kiinnét el-költőzvén, mert most vagyoc látom életemnec végén, most költőzvén által az halálnac révén, jővel Jესus Christus végyhozzád idején.

Oh édes meg-váltom ne nézd bűneimet, sok ellened valo cselekedetimet, idvességem árrát tekints érdemedet, jővel Jესus Christus vedd hozzád lelkemet.

Mennyi sok kinokat és halált szenvedtél, minden bűneimért hiszem meg-fizettél, Atyád sem haragszic mert meg-békéltettél, jővel Jესus Christus add-meg mit ígértél.

Igafságod szerint ne ítélj-meg engem, mert semmi kegyelmet nem talál érdemem, nem lehet kivűled soha idvességem, jővel Jესus Christu édes reménségem.

Azért most ne késsél szolgálodat erezd-el, mert láttalac Uram lelki szemeimmel, a' te jelen voltod tellyes édeséggel, jővel Jესus Christus légy jo segítséggel.

Tefti életemmel már meg-elégedtem, minden javaimtul meg-idegenettem, az öröc életem mertizit érzettem, jővel Jესus Christus légy gyámol melletttem.

Innen e' világbol noha ki kell mennem, noha koporsóba tétetie éntestem, tudod fel-támaszcharsz meg-adod én lelkem, jővel Jესus Christus bátorits-meg engem.

El-végeztem immár minden futásomat, e' világon valo szarándokságomat, meg-tartottam hitem s' igaz vallásomat, jővel Jესus Christus add-meg coronámat,

Nem kívánoc többet e' világon élni, akaroc ez testben már elfoglattatni, áhétozic lelkem te veled lakozni, jővel Jესus Christus sies hozzád venni.

Sok

Sok bánatom után majd lesz vigasztágom, fáradságom után, esendes nyugovásom, a' szent Angyalokkal való nyájasságom, jövel Jესus Christus édes kívánságom.

Itéletnek napján állassad jobboldra, testemet mellyet majd bétesz nec a' sírba, az áldottak között legyec én-is számba, jövel Jესus Christus idvefségem árra.

Szerelmes Jესusom kilakozol menyben, az Atyalstennel egyenlő felségben, dicsőség adáséc tenéked mindenben, és a' Szent Léleckel mind örökké, amen.

M A S.

Figyelmetes keresztyéneok kik ide gyűltetec, szép sereggel énekszozal a' kik ki-kisírtec, itt engemet tisztességgel hogy eltemessetec.

O időben prophétáltac csontoc nagy zugással, én-is néktec praedikálloc az én halálommal, e' mostani előttec fekvő tagaimmal.

Ránk jövendő dög-haláltul senki ne rettegjen, de csak a' bűntől gonosztul minden ember féljen, mint ha ő-is ma vagy holnap meg-halna ugy éljen.

Győzhetetlen és el-kerülhetetlen az halál, vas értz közzé rejezzéc bár de ott-is meg-talál, veled jár kél hol nem vélnéd ott-is előtted áll.

Az Hercules és Ulyssés okos vitézsége, halál ellen nem használá Samson erőlsége, Dáriusnac sem Croesusnac nem foga sok kintse.

Csalhatatlan nem fog rajta semmi okolságunc, nem kell neki gazdagságunc pénzunc sem jo szágunc, a' szeginnyel ő előtte mind egy a' mi sorsunc.

Sem bölcsesség sem szép termet meg nem tartoztattya, isje kat is a' véneckel mind egyaránt hordgya, a' coronát a' kapával mind egyyüvé rontya.

Mint a' szánto gyenge fűnc gyűkerét meg-sérti, ha szép volt is de el-fonnyad mihelt a' nap éri, az halál-is életünk nec virágát elmetzi.

Jo az halál minden fele bu bánatnac vége, a' Szenteknek ez életből uttyoc más életre, ilyen jutul azért hivec vallyon ki félhetne.

Jo illattal a' liliom tellyes és a' rosa, a' mig nedves, de el-szárad és nincs virágjába, mert ezeknek ékelségét a' Nap el-szárazta.

Kellő kedves kellemetes szüléim kertekben, én-is valéc virág szionél fénlő ékelségben, de az halál jobb kezével ki-metze hirtelen.

Liliomnál és rosánál valéc szebb virág szál, kedvesb valéc nemzetemnek ezústnál aranynál, de tövestől ki-szakaszta engemet az halál.

Ohajtozo szülémnek valéc ékelsége, sok véletlen bánattyok: nacén valéc öröme, talám azért zokognak-is ilyen keteregve.

Sorsom ez már mert a' bűnnec az halál a' földgya, engemet-is az eredendő bűn erre hozta, hogy meg-halnéc mert anyám-is vétekben fogada.

Legyec néktec halálommal most azért én példa, a' ki bűnt nem cselekedtem imé fekszem halva, ha a' nyers fa meg-gyuladhat mint jár a' száraz fa.

En rajtam ne bánkodgyatoc a' bűnt sirasátoc, a' ki engem id' vezített ti-is azt áldgyátoc, jo modgyával azért ti-is hogy talál-tassatoc.

Az jo atya minden kártul fiát olcalmazza, az Isten-is e' világbol hamar el ki-bijja, az hiveket, hogy a' gonoszt az igaz ne lássa.

Noha testem fetét földnec gyomrában rétetie, de a' lelkem Abrahámnac kebelében nyugszik, halhatatlan dicsőségben tisztességben fénlie.

A' foc bunac kísértetnec ő kešerves fia, (leánya), és a' bűnnec lőttem volna talám ő szolgája, ha az halál ezek ellen ki nem ragas volna.

E' világbol mint egy kertből azért ki-metszettem, ő magánac menyországba az Urrol vitettem, dicsőségnek vize mellett hogy ott ékeskedgyem.

Vig va:

Vig vagyoc én ne sirjatoc szerelmes szűléim, kegyes szűzec meg-holt szentec immár mind társaim, titeket-is ide várlac léztek követőim.

Azon tudom siránkoztok hogy ha éltem volna, vénségteknee vigafsága én lehettem volna, házasságom örömét-is láthattátoc volna.

Már énnékem az Ur Jesus fejem és mind férjem, övé vagyoc ő-is anyim ő gyönyörűségem, unhatatlan mi szerelműnc nincs ott bus szerelem.

Angyaloknak szépségeket mind fellyúl halladgya, ennec senki szép termetit meg nem gondolhattya, országánac ékelségét nyelv ki nem mondhattya.

Romlandóság nincs már bennem, hát miért sirattoc? nem, holtam-meg, csak aluszom, mert az Uré vagyoc, időmet-is én meg-értem azt-is tudhattjátoc.

Idős csak az ki igazán szentül s' jámborul élt, ha vén volt-is keveset élt ha gonoszságban élt, én el-értem meg-is nyertem mennyei szentelést.

Azért immár én ki-jöttem Atyámnac házábol, ki-költöztem el-mulando világi házambol, ez a' jele hogy ki-megyeccimmár e' világbol.

Nofza azért a' kik vadtoctestemet fogjátoc, föld gyomránac mint anyámnac szépen meg-adgyátoc, el-jó az-is a' szent ora mellyben fel-támadoc.

Dicsértéséc a' felséges minden ható Isten, Atya, Fiu, és Szent Lélec kegyelmes Ur Isten, csendes halált, boldogulást mindennec engedgyen.

M A S.

MIt bizic e' világ hiu dicsőségében, mellynec szerencséje va-gyon el-mulásban, ő hatalmossága olyan változásban, mint hogy a' föld edény vagon el-romlásban.

Többet hidgy a' jégen meg-irt irásoknac, hogy sem mint e' világ hiu csalárdságánac, és képmutatásban valo jutalmánac, soha ne hidgy világi birodalomnac. Inkább

Inkább kell hinni a' csalárd embereknek, hogy nem e' világi hamis szerencsének; és ő boldogságos fertelmességének, hamis tudományának és ő hiúságának.

Mond-meg hol Salamon ki volt igen Nemes, avagy hol a' Sámson ki volt győzedelmes, mond-meg hol Absolon ki vala szépséges, avagy hol Jonatás igen szerelmetes.

Hová lón Julius nemes hatalmával, hová lón a' gazdag friskodalmával, avagy hol Tullius szépen szollásával, vagy Arisztotelis bölcs tanításával.

Ennyi sok szép dolgot és nemes férfiac, világi nagy Urac ennyi birodalmac, ennyi Fejedelmec és erős hatalmac, egy szempillantásban mindenec el-mulnac.

E' testi gazdagság nagynac böcsültetec, de a' szent irásban virágnac mondatoc, avagy mely fa levél szélről el-kapatic, ecképpen világból minden ki-véteit.

Oh mely igen rövid világ dicsőisége, mint ember árnyéka olyan ő öröme, mely soha nem vílzen embert idvességre, sőt inkább ifszonyu rut tévelygésekre.

Oh mostani testünc férgeknek étkei, kit bizonynal tudunc hogy porrá lelendő, ezt penig nem tudgyuc miglen ő élendő, kérlec tégy jól addig miglen vagy élendő.

Azt ne mond tiédnec a' mi el-veszendő, a' világ mitigér az penig veszendő, mennyei dolgokat telégy keresendő, ez boldog kereset ki el nem veszendő.

M A S.

JEr most szollyunc e' szomorú alkalmatosságban, miként esénc az Istennek ily nagy haragjában, az életből hogy hogy jutánc a' testi halálban.

Az Istennek meg-változhatatlan decretoma, hogy a' bűnért minden test az halált meg-kostollya, meg-kell lenni mert ez az Istennek akarattyá.

Első ember hogy el-eséc a' bűn következc, a' bűn után az Istennek átká rajuncséc, átoe után az halál-is reánc úgy származéc.

Igy hát

Igy hát e' testi halálunc bűneinknec soldya, kit mi reáncel-
só szűleinc rut bűne hozza, a' mely miatt estűnc vala őrcékárho-
zatba.

De az Isten könyörűlerajtunc irgalmason, ő szent Fiát el bocsá-
tá hogy minket meg-váltson, az őrdőgnec rabságából el ki-za-
baditson.

Ki minket meg-szabadita az ő halálával, ő szent Attyát en-
gesztelé vére hullásával, adoságinkat fizeté számtalan kinnyával.

Nincs már rajtunc a' Sáránnac semmi birodalma, asziszony
magva mert tigyonac fejét meg-rontotta, ne fellyűnc hát ha lé-
szen-is testűnk nec halála.

A' mi fejűnc az Istennecegy szűlőt szent Fia, halál által akart
menni ő szent országába, így nekűnk-is halál által ad részt meny-
országba.

A' jó Pásztor halál'ig vírt az ő juhaiért, drágavérét ki-ontotta a'
jubocakláért, ő szent testét meg-áldozta az Ecclesiáért.

Hát nekűnk-is követnűnc kell a' mi vezérűnk, se életben se
halálban el ne hadgyucótet, hogy meg-adgya halálával nyert ő-
rökségűnk.

Nem kell sirnunc hát felettéb a' mi halottinkon, se magunec ne
keleregjűnc halando voltunkon, sőt vigadgyunc halál u'án fel-
támadalunkon.

Oh te áldott vigasztalo Szent Lélec Ur Isten, tekéntsreáne s'
vigasztaly-meg minket kegyelmessen, holtunc után számiálta-
sunc Szenteid közöttben.

M A S. Nota: *Iesus Christus Ist:*

U Ralkodo nagy Ur Isten, ki hatalmas vagy mindeneken, föl-
di és mennyieiken, teremtetet embereken,

A' te Isteni erőd nec, és hatalmas Istenséged nec, nincsen
ki ellene en nec, állhasson végezé sed nec.

Csudálatos bölcseséged, hogy senkivel te ezt nem közlöd, sen-
kinec meg sem jelented, ki felől mi végezé sed.

Idejét teremtésűnk nec, vég oráját mi életűnk nec, ki-mulását
millel-

mi lelkünknek, határát rendelted ennek.

Mindennek meg-kel költeni, halálának napját el-érni, senki el nem kerülheti, oráját által nem lépi.

Nincs nálad személy választás, igaz Isten itt hátra hagyás, edzic másikon fel-váltás, mert köz parancsolat rontás.

Emberc meg-változnának, magokért nagy summát adnának, ha tanácsodhoz jutnának, sok siralmok el-mulnának.

Istentől mutatót társunc, kedves és szerelmes magzatunc, atyá-inc édes anyáinc, el-hadnac édes rokoninc.

Halálokon mi kefergünc, nem bocsáttatnak-el mi tölunc, arról meg sem emlékezünc, hogy jobb helyre mennec tölunc.

Tudtára adgya mindeanec, hogy a' bűnbén ne heverjenec, de meg-térni siessenec, hogy életre meheessenec.

Rola Istennek nagy gondgya, kit mikoron vigyen hozzája, jokat bűnből ki-ragadgya, magának életre tartya.

Ne sirjunc hát s' ne bánkodgyunc, lelkünkben kik az Istent láttyuc, hogy el-viteric magzatunc, mert mi-is utánnoc megyünc.

Ott meg-láttyuc személyeket, Christusban meg-dicsőülteket, színről színre Istenünket, az oltár alatt lévőket.

Pátriárkác és szent Atyác, lélekben kik az Istent láttyác, e világot nem kívánnják, csac az itéletet várják.

A' mi lelkünc hogy vigadgyon, s' öröckön öröcke örüllyön, mind öröcké örvendezzen, soha vége ne leheffen.

Szent Ur Isten, Szent Ur Isten, öröcké-valo Szent Ur Isten, néked Háromság mennyekben, mondunc dicséretet, amen.

V E G E.

AZ HA-

AZ HALOTTI ENEKEKNEK T A B L A J A.

A.

Adgy idvességes ki-mulást	11
Az Istennek jó voltárol	12
Az mi életünknek közepette	3
Az örök élet mi légyen, Jესus	7
Az Ur Istennek jó akarattýából	4
Az nap el-jó nagy haraggal	30

B.

Bűnnek az ő soldgya az halál	42
------------------------------	----

C.

Christusnak hú kerefztyéni	26
Christusnak hivei kik most	44
Christushoz készűlőc szerelmes	53

E.

Eletemnek végső napját	52
Elő emberek kik vadtok	46
Ember emlekezzél a' szomorú	8
Ember emlekezzél utolsó	20
Emlekezzél-meg ember	37
Emlekezzél élő ember néked	15
Emlekezzűnk az utolsó napról	18
Emlekezzűnk mi kerefztyén	10
Emlekezzűnk a' mi életünkben	25

F.

Fejenként mi erről emlekezzűnk	6
Figyelmetes kerefztyének	61

G.

Gondolkodgyál ember a' te	48
---------------------------	----

H.

Hadgyátok-el hú kerefztyének	16
Halando emberek kik most	17

Ha gondolod élő ember

38

I.

Ier most szolljunk e' szomorú	64
Ier temessük-el a' testet	14
Ier tegyük-el a' testeket	15
Jesus Christus Istennek szent	19
Jesus Christus Ur Istennek	28

Illik nekűnk erről emlekeznűnk

9

Isten hivei a' kik vadtok

21

K.

Kegyes buzgoságtul vífelttet	55
Kerefztyének kik Christusban	24

M.

Már el-mégyek az örömben	41
Meg-érsétek kerefztyének	22
Meg-szabadultam már én a'	4
Midőn el-jó az én orám	47
Mit bizik e' világ hű dicsőség:	63
Mostan kik itt jelen vadtok	40

N.

Ne emlekezzél-meg Ur Isten	5
----------------------------	---

O.

Oh te meg-halando emberi	7
--------------------------	---

S.

Serkeny-fel már ember bűneidb:	23
Sok nyomorúsággal élete	27
Szent Pál Apostolnak írása	29
Szomorú az halál a' gyarló emb:	58
Sok rendbéli próbák vadnak	49
Szolit minket Christus Urunk	36

T.

MUTATO TABLA.

T.				
Tudgyuk azt hogy fejenként	13	Véletlen embernek utolsó		32
Tudgyuk Uram Isten hogy mind	3	Vigyázz halálodra halando		50
V.		Uralkodo nagy Ur Isten		65
		Ur Isten irgalmaz nekem		5

D I C S I S S E G I S T E N N E K.

